



แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

เทศบาลตำบลบ้านแหวน
อำเภอหางดง
จังหวัดเชียงใหม่





ประกาศเทศบาลตำบลบ้านแหวน
เรื่อง ให้ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

.....

ด้วยเทศบาลตำบลบ้านแหวน ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นระยะห้าปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน เขตจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนา ภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ เทศบาลตำบลบ้านแหวน จึงประกาศให้ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาและจัดทำ งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม การใช้จ่ายเงินสะสมจึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลบ้านแหวน ต่อไป

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(ลงชื่อ)

(นายชุมพร จาปัญญา)

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านแหวน

คำนำ

ด้วยเทศบาลตำบลบ้านแหวน ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นระยะห้าปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน เขตจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนา ภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๘๐) ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพื่อการ พัฒนาตำบลบ้านแหวนและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในพื้นที่

เทศบาลตำบลบ้านแหวน จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) นี้ จะได้ใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณ รายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม (การใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น) และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแหวนอย่างมี ประสิทธิภาพต่อไป

เทศบาลตำบลบ้านแหวน
มิถุนายน ๒๕๖๒

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
เหตุผลและความจำเป็น	
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๕
๓. ประชากร	๖
๔. สภาพสังคม	๘
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๙
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๑๐
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๒
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๖
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๙
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๕
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๕๑
แบบ ผ.๐๑ บัญชีสรุปโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๕๓
แบบ ผ.๐๒ รายละเอียดโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	
๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๕๕
๒ ด้านการพัฒนาประชาชนอยู่ดีมีสุข	๑๑๙
๓ ด้านสังคมอยู่เย็นเป็นสุข	๑๒๙
๔ ด้านการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมในการบริหาร	๑๗๓
๕ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒๐๕
แบบ ผ.๐๒/๑ รายละเอียดโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	๒๑๑
สำหรับโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
แบบ ผ.๐๓ บัญชีครุภัณฑ์แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	๒๒๓
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	
๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๒๒๙
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๒๓๐
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๒๓๒
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๒๓๓

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

เหตุผลและความจำเป็น

เทศบาลตำบลบ้านแหวน ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ ว ๒๕๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นระยะห้าปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพื่อการพัฒนาตำบลบ้านแหวนและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในพื้นที่ ต่อไป

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑

๑ ด้านกายภาพ

๑.๑ สภาพทั่วไป ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

(๑) สภาพทั่วไป

คำขวัญประจำตำบลบ้านแหวน

“ ประเพณีเลิศล้ำ วัฒนธรรมงามเด่น
ประชาอยู่ร่มเย็น บ้านแหวนเน้นพัฒนา ”

ตำบล “บ้านแหวน ” เดิมมีชื่อว่า “บ้านหนองแหวน ” เพราะมีหนองน้ำแห่งหนึ่งในหมู่บ้าน หนองน้ำนี้ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของหมู่บ้าน มีความลึกและกว้างเป็นอย่างมาก เป็นที่อยู่อาศัย และที่ทำมาหากินของชาวบ้าน และได้มีผู้นำหมู่บ้านซึ่งมีศักดิ์เป็นกำนันในสมัยปัจจุบัน ชื่อว่า “พญามโน” ได้ปกครองดูแลลูกบ้านซึ่งเป็นหมู่บ้านเล็กๆ มีอยู่ไม่กี่หลังคาเรือน ท่านพญามโนปกครองลูกบ้านด้วยคุณธรรม อยู่มาวันหนึ่ง แม่ปิ่น เป็นชาวบ้านในหมู่บ้านนี้ได้ออกหาปลาที่หนองน้ำแห่งนี้ตามปกติ และได้พบแหวนโบราณติดมากับสวิงหาปลา จึงนำแหวนวงนั้นไปให้พญามโน เมื่อชาวบ้านทราบข่าวก็พากันไปดูเป็นจำนวนมาก ต่อมาชาวบ้านในแถบนั้นได้พบสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นในหมู่บ้าน ต่างก็ถึงความเห็นว่าเป็นความศักดิ์สิทธิ์ของแหวนวงนั้น และเชื่อกันว่าแหวนวงนั้นถ้าไปอยู่ที่ใคร หรือผู้ใดครอบครองแหวน มักมีเรื่องราวเกิดขึ้นกับคนๆนั้นเสมอ นับตั้งแต่นั้น เป็นต้นมา ก็ไม่มีใครครอบครองแหวนวงนั้นและตกลงกันว่า ควรเป็นสมบัติของหมู่บ้านจึงได้ตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านแหวน”

เทศบาลตำบลบ้านแหวน เดิมเป็นสภาตำบล ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ซึ่งมีฐานะเป็นส่วนหนึ่งของราชการบริหารส่วนภูมิภาค หลังจากนั้นได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทยลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ โดยอาศัยมาตรา ๔๐ และ ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้จัดตั้งสภาตำบลบ้านแหวนเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหวน มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๓๙ ต่อมากระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหวน มีสภาพเหมาะสม สมควรให้จัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหวน เป็นเทศบาลตำบลบ้านแหวน ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ และให้มีฐานะเป็นเทศบาลตำบลบ้านแหวน นับตั้งแต่วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นมา

ตราสัญลักษณ์ประจำเทศบาลตำบลบ้านแหวน



องค์ประกอบตราสัญลักษณ์

มีรูปเป็นวงกลมสองวงซ้อนกัน โดยภายในวงกลมเล็กด้านในมีรูปแหวนวงใหญ่ ๑ วง ด้านในของแหวนมีรูปบ้าน ๑ หลัง และมีก้อนเมฆลอยอยู่บนท้องฟ้า ซึ่งบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของ ชื่อตำบลและแสดงให้เห็นว่า ประชาชนในตำบลบ้านแหวนอยู่กันเป็นครอบครัวที่อบอุ่นจากสัญลักษณ์ ที่เป็นบ้านและท้องฟ้าที่แจ่มใส ความหมายขององค์ประกอบตราสัญลักษณ์มีรายละเอียดดังนี้

◆ **รูปแหวน** เป็นสัญลักษณ์ของตำบล ตามประวัติดั้งเดิมของตำบล เดิมมีชื่อหมู่บ้านว่าบ้านหนองแหวน ต่อมาเกิดการค้นพบแหวนโบราณจากหนองน้ำที่ใช้เป็นสถานที่ทำมาหากินของชาวบ้านตั้งนั้นชาวบ้านจึงได้ลงความเห็นกันว่าควรเปลี่ยนชื่อหมู่บ้านใหม่จากเดิมบ้านหนองแหวนมาเป็น “บ้านแหวน” และต่อมาจึงได้รับการยกฐานะ ขึ้นเป็นตำบลบ้านแหวน

◆ **รูปบ้าน** มีความหมายว่า ประชาชนในตำบลบ้านแหวนมีความรักความสามัคคี เสมือนเป็นคนในครอบครัวเดียวกันทั้งหมด ถึงแม้ว่าตำบลบ้านแหวนจะมีความเป็นอยู่ใกล้เคียงกับชุมชนเมืองเป็นอย่างมาก โดยสังเกตจากการขยายพื้นที่ของโครงการอสังหาริมทรัพย์ต่างๆ ที่ขยายเข้ามาซึ่งแสดงถึงความเจริญเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องและไม่ว่าตำบลบ้านแหวนจะเจริญขึ้นจนใกล้เคียงกับชุมชนในเมืองมากเพียงใดแต่ความรักความสามัคคีของคนในชุมชนก็ยังคงมีอยู่เสมอเหมือนเป็นครอบครัวเดียวกันทั้งตำบล

◆ **สีน้ำเงิน** เป็นสีประจำตำบลบ้านแหวน ซึ่งได้ใช้มาตั้งแต่เป็น องค์การบริหารส่วนตำบล

◆ **สีเหลือง** เป็นสีที่แสดงถึงความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หมายความว่าคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานและประชาชนในตำบลบ้านแหวนมีความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

(๒) ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือตำบล

เทศบาลตำบลบ้านแหวน ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอหางดง ประมาณ ๒ กิโลเมตร และตั้งอยู่ห่างจากอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปทางทิศใต้ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ (ถนนสายเชียงใหม่ – ฮอด) มีเนื้อที่รวมประมาณ ๑๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๗,๓๒๕ ไร่

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลหนองควายและตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลหนองแก้วและตำบลขุนคอง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ปานกลาง อุณหภูมิเฉลี่ย ๒๔.๘๕ องศาเซลเซียส ฤดูร้อนอากาศร้อนอุณหภูมิประมาณ ๓๕-๔๐ องศาเซลเซียส

ฤดูกาล

ฤดูกาลของจังหวัดเชียงใหม่ พิจารณาตามลักษณะลมฟ้าอากาศของประเทศไทย แบ่งออกได้เป็น ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป โดยเฉพาะในเดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าว มากที่สุดในรอบปี

ฤดูฝน เริ่มประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นระยะที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเข้าสู่ประเทศไทย อากาศจะเริ่มชุ่มชื้น และมีฝนตกชุกตั้งแต่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไปเดือนที่มีฝนตกมากที่สุดคือเดือนสิงหาคม

ฤดูหนาว เริ่มประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงที่มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทย อากาศโดยทั่วไปจะหนาวเย็นและแห้ง เดือนที่มีอากาศหนาวที่สุดคือเดือนมกราคม

อุณหภูมิต่ำสุด

เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่อยู่ทางภาคเหนือตอนบน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อนปกคลุม ทำให้มีอากาศหนาวเย็นในฤดูหนาว อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยทั้งปี ๒๕.๘ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๒.๒ องศาเซลเซียส โดยมีอากาศร้อนที่สุดในเดือนเมษายน เคยตรวจอุณหภูมิสูงที่สุดได้ ๔๒.๕ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคเหนือ อำเภอเมือง ส่วนฤดูหนาวมีอากาศหนาวเย็น อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๐.๘ องศาเซลเซียส โดยมีอากาศหนาวที่สุดในเดือนมกราคม ซึ่งเคยตรวจอุณหภูมิต่ำสุดของจังหวัด ๓.๗ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๑๗ ที่สถานีอากาศเกษตรแม่โจ้อำเภอสันทราย

ฝน

จังหวัดเชียงใหม่มีฝนตลอดปีเฉลี่ยทั้งจังหวัดประมาณ ๑,๑๐๐ มิลลิเมตร โดยพื้นที่ตอนบนของจังหวัดบริเวณอำเภอฝาง เวียงแหง เชียงดาวและไชยปราการ มีปริมาณฝนสูงกว่า ๑,๒๐๐ มิลลิเมตรซึ่งสูงกว่าบริเวณอื่น ๆ ส่วนพื้นที่ทางตอนล่างบริเวณอำเภอดอยเต่า จอมทอง แม่แจ่ม แม่วาวและตอนกลางของจังหวัดบริเวณอำเภอแมริม สันทรายและสันกำแพง มีปริมาณฝนต่ำกว่า ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร บริเวณอำเภอเมืองมีปริมาณฝนตลอดปีประมาณ ๑,๑๓๐.๖ มิลลิเมตร และมีฝนตกประมาณ ๑๑๘ วัน เดือนที่มีฝนตกมากที่สุดคือเดือนสิงหาคม มีปริมาณฝนเฉลี่ย ๒๑๗ มิลลิเมตร และฝนตกประมาณ ๒๑ วัน ปริมาณฝนมากที่สุดใน ๑ วัน วัดได้ ๑๖๖.๕ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๑๑

พายุหมุนเขตร้อน

พายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนตัวผ่านเข้ามาในบริเวณจังหวัดเชียงใหม่ มีแหล่งกำเนิดจากทะเลจีนใต้และมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือด้านตะวันตก โดยเคลื่อนตัวทางตะวันตกผ่านประเทศเวียดนามหรือลาว ก่อนเข้าสู่ภาคเหนือของประเทศไทยและจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งทำให้พายุส่วนใหญ่อ่อนกำลังลงอยู่ในชั้นพายุดีเปรสชัน และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายเนื่องจากลมแรงมากนัก แต่จะทำให้มีฝนตกหนักถึงหนัก

มากจนเกิดน้ำท่วมฉับพลันได้ในบางพื้นที่ พายุหมุนเขตร้อนมีโอกาสเคลื่อนผ่านจังหวัดนี้ได้ตั้งแต่เดือน พฤษภาคมจนถึงเดือนตุลาคม โดยเฉพาะช่วงตั้งแต่กลางเดือนสิงหาคมต่อเนื่องถึงต้นเดือนกันยายน เป็น ระยะเวลาที่พายุหมุนเขตร้อนมีโอกาสเคลื่อนเข้าสู่จังหวัดนี้ได้มากที่สุด

หมายเหตุ

- สถิติภูมิอากาศที่เป็นค่าเฉลี่ยใช้ข้อมูล คาบ ๓๐ ปีตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๔ – ๒๕๕๓
- สถิติภูมิอากาศที่มีค่าเป็นที่สุดใช้ข้อมูล ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๔ – ๒๕๕๙

ที่มา : ศูนย์ภูมิอากาศ สำนักพัฒนาอุตุนิยมวิทยา กรมอุตุนิยมวิทยา มิถุนายน ๒๕๖๐
ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคเหนือ <http://www.cmmet.tmd.go.th>

๑.๔ ลักษณะของดิน

การใช้ที่ดิน

เทศบาลตำบลบ้านแหวน แบ่งการใช้ที่ดินออกเป็น ๓ ลักษณะ ดังนี้

- ◆ พื้นที่ถือครองเพื่อที่อยู่อาศัย
- ◆ พื้นที่ถือครองเพื่อการดำเนินกิจการค้าขายและธุรกิจขนาดย่อม
- ◆ พื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนา ทำสวน ทำไร่

๒ ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลบ้านแหวน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ มีเขตความรับผิดชอบ ๑ ตำบล ๑๓ หมู่บ้าน ดังนี้

ตารางแสดงรายชื่อหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลบ้านแหวน

หมู่ที่	หมู่บ้าน
๑	บ้านไร่
๒	บ้านโขงขาว
๓	บ้านท่าบุญเรือง
๔	บ้านช่างคำน้อย
๕	บ้านช่างคำหลวง
๖	บ้านปากกอง
๗	บ้านป่าหมาก
๘	บ้านต้นเหือด
๙	บ้านเตื่อ
๑๐	บ้านจอมทอง
๑๑	บ้านดู่

หมู่ที่	หมู่บ้าน
๑๒	บ้านดอนไฟ
๑๓	บ้านศรีสรร

๒.๒ การเลือกตั้ง การเมืองการบริหาร

โครงสร้างการบริหาร

นายกเทศมนตรี มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนในเขตเทศบาลโดยตรง มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี ทำหน้าที่บริหารราชการของเทศบาลตามกฎหมาย นายกเทศมนตรีแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรี ซึ่งมีใช้สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาล จำนวน ๒ คน ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี จำนวน ๑ คน เลขานุการนายกเทศมนตรี จำนวน ๑ คน

สมาชิกสภาเทศบาล ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ประกอบด้วย สมาชิกสภาเทศบาลที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนในเขตเทศบาล จำนวน ๑๒ คน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี

๓ ประชากร

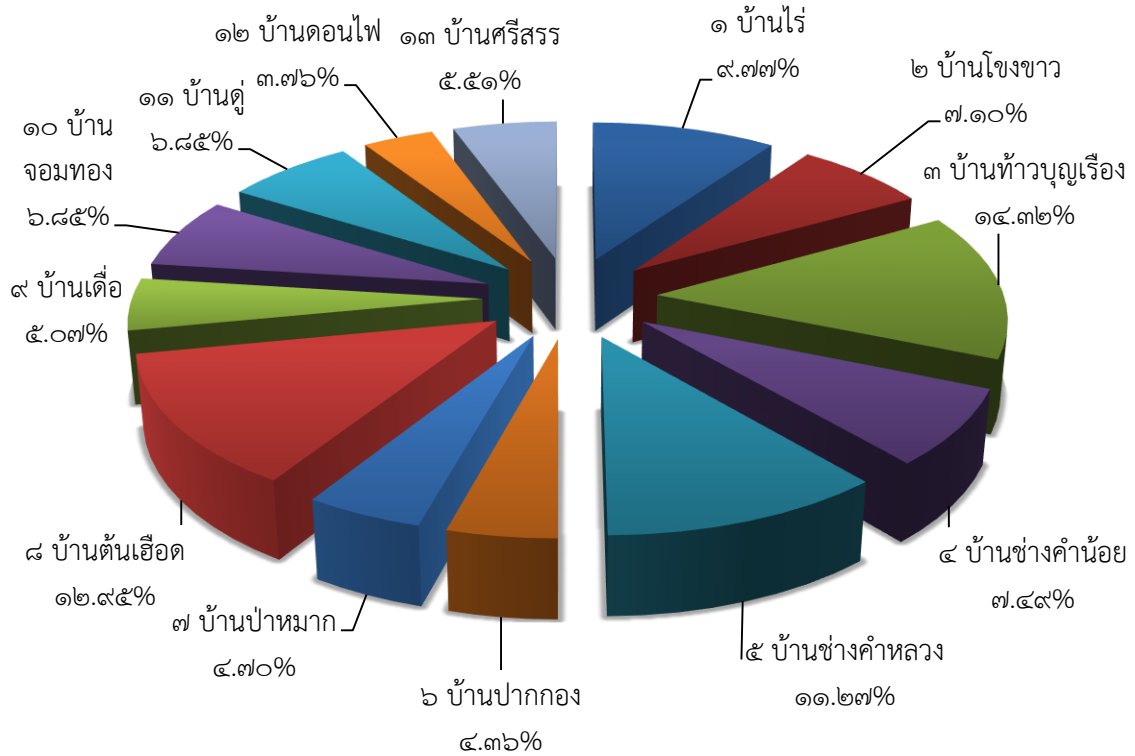
๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จากข้อมูลและสถิติประชากรตามทะเบียนราษฎร ณ เดือน เดือนตุลาคม ๒๕๖๑ ตำบลบ้านแหวน มีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น ๑๑,๐๑๕ คน แยกเป็นชาย ๕,๑๕๕ คน หญิง ๕,๘๖๐ คน แยกรายละเอียดได้ดังนี้

หมู่ที่	หมู่บ้าน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
๑	บ้านไร่	๕๒๕	๕๕๑	๑,๐๗๖
๒	บ้านโขงขาว	๓๘๗	๓๙๕	๗๘๒
๓	บ้านท้าวบุญเรือง	๗๓๙	๘๓๘	๑,๕๗๗
๔	บ้านช่างคำน้อย	๔๐๓	๔๒๒	๘๒๕
๕	บ้านช่างคำหลวง	๕๗๔	๖๖๗	๑,๒๔๑
๖	บ้านปากกอง	๒๑๔	๒๖๖	๔๘๐
๗	บ้านป่าหมาก	๒๕๐	๒๖๘	๕๑๘
๘	บ้านต้นเหือด	๕๘๙	๘๓๗	๑,๔๒๖
๙	บ้านเตื่อ	๒๖๐	๒๙๙	๕๕๙
๑๐	บ้านจอมทอง	๓๙๒	๓๖๓	๗๕๕
๑๑	บ้านคู	๓๓๕	๔๒๐	๗๕๕

หมู่ที่	หมู่บ้าน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
๑๒	บ้านดอนไฟ	๒๐๒	๒๑๒	๔๑๔
๑๓	บ้านศรีสรร	๒๘๕	๓๒๒	๖๐๗
	รวม	๕,๑๕๕	๕,๘๖๐	๑๑,๐๑๕

ที่มา : ที่ทำการปกครองอำเภอหางดง ฝ่ายทะเบียนและบัตร งานทะเบียนราษฎร ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๑



หมู่บ้านที่มีจำนวนประชากรต่ำที่สุดคือ บ้านดอนไฟ หมู่ที่ ๑๒ มีจำนวนประชากร ๔๑๔ คน แยกเป็นเพศชาย ๒๐๒ คน เพศหญิง ๒๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๗๖ ของจำนวนประชากรทั้งตำบล และหมู่บ้านที่มีจำนวนประชากรสูงที่สุดคือ บ้านท้าวบุญเรือง หมู่ที่ ๓ มีจำนวนประชากร ๑,๕๓๗ คน แยกเป็นเพศชาย ๗๓๙ คน เพศหญิง ๘๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๓๒ ของจำนวนประชากรทั้งตำบล

ตารางแสดง สถิติบ้านจากทะเบียนบ้าน แยกรายหมู่บ้าน

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนหลังคาเรือน (หลัง)
๑	บ้านไร่	๖๑๗
๒	บ้านโขงขาว	๓๕๐
๓	บ้านท้าวบุญเรือง	๘๒๐
๔	บ้านช่างคำน้อย	๔๘๓
๕	บ้านช่างคำหลวง	๖๘๙

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนหลังคาเรือน (หลัง)
๖	บ้านปากกอก	๒๖๗
๗	บ้านป่าหมาก	๓๘๔
๘	บ้านต้นเหือด	๘๒๙
๙	บ้านเตื่อ	๒๗๓
๑๐	บ้านจอมทอง	๒๖๙
๑๑	บ้านตู๋	๔๒๕
๑๒	บ้านดอนไฟ	๒๓๐
๑๓	บ้านศรีสรร	๔๐๕
	รวม	๖,๐๔๑

ที่มา : ที่ทำการปกครองอำเภอหางดง ฝ่ายทะเบียนและบัตร งานทะเบียนราษฎร ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๔ สภาพสังคม

๔.๑ การศึกษา

ในเขตเทศบาลตำบลบ้านแหวน มีศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนและโรงเรียนในสังกัด สพฐ. ดังนี้

- | | |
|-------------------------------------|--------------|
| - โรงเรียนระดับเด็กเล็กก่อนวัยเรียน | จำนวน ๔ แห่ง |
| - โรงเรียนระดับอนุบาล | จำนวน ๔ แห่ง |
| - โรงเรียนระดับประถมศึกษา | จำนวน ๔ แห่ง |
| - โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา | จำนวน - แห่ง |

๔.๒ สาธารณสุข

ด้านการสาธารณสุข ประชากรส่วนใหญ่มีมาตรฐานทางด้านสาธารณสุขทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ที่ดี การระบาดของโรคติดต่อตามฤดูกาลมีไม่บ่อยนัก เช่น โรคไข้เลือดออก โรคทางเดินระบบอาหาร ซึ่งถ้าเกิดการระบาดของโรคต่างๆขึ้นแล้ว ทางเทศบาลตำบลบ้านแหวนและเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับ ตำบล อำเภอและจังหวัด จะร่วมกันเข้าไปแก้ไขปัญหาโดยด่วน เพื่อป้องกันและระงับการระบาดของโรค ประชาชนได้รับสิทธิการรักษาพยาบาลของรัฐ เช่น บัตรประกันสุขภาพ (บัตรประกันสุขภาพ ๓๐ บาท) เพื่อใช้สิทธิเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลหรือโรงพยาบาลของรัฐหรือเอกชน และยังมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบล ในการดูแลด้านการสาธารณสุขให้กับประชาชนในพื้นที่ จำนวน ๒ แห่ง คือ

- ◆ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านไร่ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านแหวน
- ◆ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านต้นเหือด ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านแหวน

๔.๓ อาชญากรรม

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เทศบาลตำบลบ้านแหวน มีเครื่องมือ อุปกรณ์ ในการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ดังนี้

- | | | | |
|---|-------|---|-----|
| ◆ รถบรรทุกน้ำดับเพลิงอเนกประสงค์ | จำนวน | ๑ | คัน |
| ◆ รถกู้ชีพ-กู้ภัย ขนาดกลางพร้อมอุปกรณ์มาตรฐาน | จำนวน | ๑ | คัน |

๕ ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมภายในตำบลบ้านแหวนและพื้นที่ข้างเคียง ค่อนข้างสะดวกสามารถติดต่อถึงกันได้ทุกหมู่บ้าน เนื่องจากมีเส้นทางคมนาคมทางบกที่แยกออกจากทางหลวง เชียงใหม่ – ฮอด (หมายเลข ๑๐๘) อยู่หลายเส้นทาง เข้าสู่บริเวณพื้นที่ชุมชนทุกหมู่บ้านภายในตำบลสภาพโดยทั่วไปของถนนเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และถนนแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สลับกับถนนลูกรังบางช่วง มีขนาดผิวจราจรกว้างประมาณ ๓-๔ เมตร ถนนบางส่วนมีสภาพชำรุด เสียหายเป็นหลุมเป็นบ่อ นอกนั้นเป็นถนนลูกรังขนาดกว้างประมาณ ๒-๔ เมตร ตัดผ่านบริเวณพื้นที่เกษตรกรรมที่ห่างไกล

นอกจากนั้น เส้นทางคมนาคมที่สำคัญของตำบลบ้านแหวน ยังเปรียบเสมือนประตูสู่แหล่งท่องเที่ยวและหมู่บ้านแหล่งผลิตสินค้าหัตถกรรมที่สำคัญ คือ หมู่บ้านหัตถกรรมบ้านถวาย ซึ่งถือได้ว่าเป็นแหล่งผลิตสินค้าหัตถกรรมขนาดใหญ่ ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งปัจจุบันเส้นทางดังกล่าวมีสภาพที่คับแคบ ภูมิทัศน์สองข้างทางไม่สวยงาม เกิดการชำรุดเสียหาย จำนวนหลายจุดทำให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวที่ใช้เส้นทางดังกล่าว ไม่ได้รับความสะดวกและปลอดภัย

การจราจร

การจราจรในเขตตำบลบ้านแหวนค่อนข้างสะดวก เนื่องจากมีเส้นทางหลักที่แยกออกจากทางหลวงเชียงใหม่ – ฮอด อยู่หลายเส้นทางสู่พื้นที่ชุมชนในทุกหมู่บ้าน และยังเป็นเส้นทางหลักจาก อำเภอแม่แจ่ม อำเภอฮอด อำเภอดอยเต่า อำเภอจอมทอง อำเภอแม่วาง อำเภอ สันป่าตอง และจังหวัดแม่ฮ่องสอน เข้าสู่อำเภอเมืองเชียงใหม่ ทำให้มียานพาหนะสัญจรเป็นจำนวนมาก กรมทางหลวงและเทศบาลตำบลบ้านแหวนจึงได้ปรับปรุงและขยายถนน เพื่อให้การสัญจรสะดวกขึ้น แต่ยังมีจุดที่ต้องดำเนินการเพิ่มเติม เช่น ติดตั้งสัญญาณไฟจราจร ไฟกระพริบ ทางร่วม – ทางแยก เป็นต้น

๕.๒ การไฟฟ้า

ตำบลบ้านแหวน มีการให้บริการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเปิดบริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยมีพื้นที่ที่ได้รับบริการ จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน เต็มพื้นที่ ๑๐๐ ไร่

๕.๓ การประปา

ประชากรของตำบลบ้านแหวน ใช้น้ำในการอุปโภค – บริโภค จากระบบประปาชุมชน / หมู่บ้าน ยกเว้นในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๓ ,หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๑๓ ส่วนการบริการน้ำจากระบบประปาส่วนภูมิภาคจะอยู่ในพื้นที่ของหมู่บ้านจัดสรรต่าง ๆ

๕.๔ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุ ครุภัณฑ์

การสื่อสารและโทรคมนาคม

ระบบการติดต่อสื่อสารในพื้นที่ที่มีความ สะดวก รวดเร็ว มีทั้งระบบโทรศัพท์ส่วนบุคคล โทรศัพท์สาธารณะ และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ให้บริการอย่างทั่วถึงและครอบคลุมพื้นที่ ผู้ให้บริการด้านการสื่อสารในพื้นที่ที่สำคัญ ได้แก่ ระบบโทรศัพท์ของบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน), บริษัท ทีทีแอนด์ที จำกัด (มหาชน) นอกจากนี้ยังมีระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ อาทิเช่น ระบบ AIS , ระบบ DTAC และ ระบบ True เป็นต้น ช่องทางการติดต่อสื่อสารที่สำคัญอีกช่องทางหนึ่ง ของคนในชุมชน คือ ระบบเสียงตามสาย/ หอกระจายข่าว ซึ่งครอบคลุมเข้าถึงพื้นที่ทั้งหมดของเทศบาลตำบลบ้านแหวน

๖ ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตตำบลบ้านแหวน มีรายได้ส่วนมากจากการทำการเกษตร อาทิเช่น ทำนา ข้าวไร่ ทำสวนลำไย และปลูกกล้วยเหลือง เป็นต้น แต่รายได้ของเกษตรกรยังไม่ดีพอเนื่องจากกลไกการตลาด บางปีมีผลผลิตมากทำให้ราคาผลผลิตตกต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเกษตรกรรม ผู้บริโภค ตื่นกลัวเนื่องจากเกษตรกรใช้สารเคมีในการเกษตรกรรมมากเกินไป

ข้อมูลด้านการเกษตร

ราษฎรบางส่วนที่ประกอบอาชีพทางการเกษตร ประมาณร้อยละ ๕ ที่ยังประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ ทำนา ปลูกข้าว และทำสวนลำไย

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำการเกษตร

มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไหลผ่าน อาทิเช่น คลองส่งน้ำจากชลประทาน และมีแหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่าน ได้แก่ ลำน้ำแม่ท่าช้าง เป็นต้น

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

ประชาชนใช้น้ำเพื่อการอุปโภค – บริโภค จากระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน

๖.๒ การบริการ

ส่วนประกอบการด้านบริการ

ก.โรงแรม / รีสอร์ท	จำนวน	๔	แห่ง
ข.โรงพยาบาล	จำนวน	-	แห่ง
ค.สถานที่จำหน่ายอาหารตาม พ.ร.บ.สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕	จำนวน	-	แห่ง
ง.ร้านอาหาร	จำนวน	๗	แห่ง
จ.ธนาคารพาณิชย์	จำนวน	๒	แห่ง

(ข้อมูล : งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ กองคลัง เทศบาลตำบลบ้านแหวน)

๖.๓ การท่องเที่ยว

เทศบาลตำบลบ้านแหวน เป็นแหล่งผลิตสินค้าหัตถกรรมไม้แกะสลักและแอนติคที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ นอกจากนี้ ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวอีกหลายแห่ง อาทิ เช่น

วัดโขงขาว

ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านแหวน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ในอดีตตามตำนานเล่าสืบต่อกันมาว่า วัดโขงขาวแห่งนี้ พร้อมทั้งศาสนวัตถุมีวิหารเป็นต้นไม้ ก่อสร้างขึ้นเมื่อสมัยพระนางจามเทวี เสด็จมาสร้างเจดีย์พระธาตุดอยคำในขณะเดียวกันก็มีพระราชศรัทธาได้สร้างวิหารวัดโขงขาวขึ้นเป็นพระพุทธรูปสามิพระอาจารย์เจ้าอวาสสืบต่อกันมาหลายรูปตั้งแต่ ครูบานันทะเถระ, ครูบาพรหม, ครูบาโปธา, ครูบาตาคำพระอธิการอินตา ในปัจจุบันมีพระครูปิยรัตนภรณ์เป็นเจ้าอวาสดำรงตำแหน่งเจ้าคณะตำบลบ้านแหวน วัดโขงขาวมี ศาสนสถานที่สวยงามหาดูได้ยาก เช่น พระวิหาร พระอุโบสถหินอ่อน ศาลาลายล้อมพระอุโบสถภายในวัดยังสะอาด ร่มรื่น กว้างขวางเหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการปฏิบัติธรรมพักผ่อนหย่อนใจ ชมศิลปะงานปูนปั้นงดงาม ประณีต หาดูได้ยาก เดินทางสะดวกโดยใช้ถนนสายเลียบบคลองชลประทาน



วัดป่าหมาก

ตั้งอยู่ที่หมู่บ้านป่าหมาก หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านแหวน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ มีเนื้อที่ ๒ ไร่ ๓ งาน ๓๑ ตารางวา ซึ่งเป็นวัดเก่าแก่วัดหนึ่ง จากคำบอกเล่าจ่าคนเก่าคนแก่ในหมู่บ้านว่า สถานที่นี้เป็นวัดร้างมาหลายชั่วอายุคนแล้ว มาในปี พ.ศ.๒๕๑๕ พระอาจารย์บุญญา ฐิตสัทโธ พร้อมด้วยญาติธรรม โดยการนำของพ่อกำนันหลวงวิญญารัตน์ ได้นำญาติธรรมมาทำการแผ้วถาง วัดร้าง ซึ่งเป็นป่าอันรกทึบให้มีความสะอาดขึ้น จึงได้บูรณะปฏิสังขรณ์เพื่อที่จะสร้างเป็นวัดขึ้น อาจารย์บุญญาก็ได้พบแผ่นจารึกชิ้นหนึ่งแผ่น จารึกในแผ่นอิฐในองค์พระเจดีย์อันเก่าแก่จึงได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางโบราณคดี จึงทราบว่าวัดนี้สร้างมาประมาณปี พ.ศ. ๒๑๑๕ พระอาจารย์บุญญา ฐิตสัทโธ พร้อมด้วยญาติธรรม จึงบูรณะขึ้นใหม่ ในวัดนี้มีความสำคัญในตำบลบ้านแหวนและชาวบ้านป่าหมาก ด้วยเหตุว่าวัดแห่งนี้เป็นวัดที่มีพระธาตุเจดีย์ประดิษฐานอยู่และผู้คนในชุมชนและใกล้เคียงได้จัดให้มีประเพณีสงฆ์น้ำพระธาตุดอกไม้มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน



๖.๔ อุตสาหกรรม

การอุตสาหกรรม

โรงงานอุตสาหกรรมในตำบลบ้านแหวน เป็นโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก มีโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่นการแกะสลักจากไม้ โรงงานแอนติก โรงงานอิฐบล็อก โรงสีข้าว เป็นต้น

ก. โรงงานแกะสลัก	จำนวน	๒	แห่ง
ข. โรงงานอิฐบล็อก	จำนวน	๑	แห่ง
ค. โรงสีข้าว	จำนวน	๒	แห่ง

๖.๕ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

สถานประกอบการด้านพาณิชย์กรรม

ก.สถานบริการน้ำมัน	จำนวน	๒	แห่ง
ข.ศูนย์การค้า / ห้างสรรพสินค้า	จำนวน	๑	แห่ง
ค.ตลาดสด (เอกชน)	จำนวน	-	แห่ง
ง.ร้านค้าทั่วไป	จำนวน	๙๕	แห่ง
จ.ร้านสะดวกซื้อ (เซเว่นอีเลฟเว่น)	จำนวน	๒	แห่ง

สถานประกอบการเทศพาณิชย์

ก.สถานธนาบาล	จำนวน	-	แห่ง
ข.ท่าเทียบเรือ	จำนวน	-	แห่ง
ค.โรงฆ่าสัตว์	จำนวน	-	แห่ง

๗ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

ในเขตเทศบาลตำบลบ้านแหวน ประกอบด้วย วัด จำนวน ๑๓ แห่ง โบสถ์ศาสนาคริสต์ จำนวน ๒ แห่ง ประชากรส่วนใหญ่ของตำบลบ้านแหวนนับถือศาสนาพุทธ มีวิถีการดำเนินชีวิตเช่นเดียวกับชาวล้านนาทั่วไป กล่าวคือ เมื่อถึงวันพระและวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ประชาชน จะทำบุญตักบาตรหรือประกอบพิธีกรรมทางศาสนาตามประเพณีหรือความเชื่อตามหลักศาสนา ของตน เช่นอดีตกาล ภาษาพูดที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นภาษาพื้นเมืองที่เรียกว่า “คำเมือง” ประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญได้แก่ ประเพณีลอยกระทง ประเพณีสงกรานต์ การถวายสลากภัตต์ ปอยหลวงเพื่อเป็นการเฉลิมฉลองสิ่งปลูกสร้างในวัด เป็นต้น

ประชาชนส่วนใหญ่ของพื้นที่ นับถือศาสนาพุทธโดยมีข้อมูลศาสนสถาน ดังนี้

วัด จำนวน ๘ แห่ง ประกอบด้วย

๑. วัดชัยวุฒิ
๒. วัดโขงขาว
๓. วัดช่างคำหลวง
๔. วัดป่าหมาก

๕. วัดเทพประสิทธิ์ (วัดต้นเหือด)
๖. วัดวรเวทวิสิขุ์
๗. วัดจอมทอง
๘. วัดท้าวบุญเรือง

สำนักสงฆ์ จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่

๑. สำนักสงฆ์กุ้อ
๒. สำนักสงฆ์ดอนไฟ
๓. สำนักสงฆ์สันกุ้อสุทธิพันธ์

โบสถ์จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่

- | | |
|----------------------------------|--------------|
| ๑. โบสถ์หมู่ที่ ๒ บ้านโขงขาว | จำนวน ๑ แห่ง |
| ๒. โบสถ์หมู่ที่ ๔ บ้านช่างคำน้อย | จำนวน ๒ แห่ง |

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

◆ พิธีกรรมกินอ้อผญา

พิธีกรรมนี้ถือเป็นประเพณีประจำตำบลบ้านแหวน โดยเฉพาะหมู่บ้านท้าวบุญเรือง (หมู่ที่ ๓) เป็นประเพณีที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ ผู้ที่จะทำพิธีนี้ได้จะเป็นครูอาจารย์ที่อยู่วัดเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในสาขาต่างๆ(ในอดีตถือเป็นผู้ที่มีความรู้มีคาถา อาคม ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ) จนได้รับการยกย่องและยอมรับจากชุมชนเท่านั้น “พิธีกรรมกินอ้อผญา” มักจะจัดขึ้นในวันผญาวัน คือวันที่ ๑๓ เมษายน ของทุกปี เพราะคนเมืองจะมีความเชื่อว่าวันนี้เป็นวันเริ่มต้นของปี เป็นวันปากปี แต่หากจัดขึ้นในวันที่ ๑๓ เมษายน ไม่ได้ก็จะพยายามจัดให้อยู่ในเดือนเมษายน “พิธีกรรมกินอ้อผญา” หรือเรียกกันสั้น ๆ ทั่วไปว่า “กินอ้อ ” ในการประกอบพิธีกรรมนั้นจะใช้ปล้องของต้นอ้อใส่ผ้าฝ้ายที่เสกด้วยคาถาแล้วนำมาเคี้ยวกินเมื่อเคี้ยวจนน้ำหวานหมดแล้วก็เอาชานอ้อโยนทิ้งไปข้างหลังหรือโยนออกไปทางหน้าต่าง คติความเชื่อของพิธีกรรมนี้คือเชื่อว่า บุคคลใดก็ตามที่ได้เข้าร่วมในพิธีกรรมนี้ก็จะเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเฉียบแหลมสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็ว มีความจำดี ในสมัยก่อนกลุ่มคนที่นิยมเข้าพิธีกรรมนี้ได้แก่ พระสงฆ์ พระนักเทศน์ หรือบุคคลที่ต้องการศึกษาเล่าเรียนโดยเฉพาะช่างขอจะต้องผ่านพิธีกรรมนี้เพราะเชื่อว่าจะทำให้มีความจำความคิดดี มีน้ำเสียงขบซอดีขึ้น และจะมีเสน่ห์แก่คนทั่วไป



◆ ประเพณีเดือน ๔ เป็ง

ประวัติความเป็นมาประเพณีเดือน ๔ เป็ง เป็นประเพณีที่สืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณจากการบอกเล่าของชาวบ้านทำให้ทราบว่าเป็นการปฏิบัติที่สืบทอดกันมาตั้งแต่ครั้งพุทธกาล จัดขึ้นเพื่อระลึกถึงบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว โดยการทำบุญด้วยข้าวใหม่ที่ได้จากการทำนา หรือที่เรียกว่าทำบุญทานข้าวใหม่เพื่อระลึกถึงบุญคุณของควายที่ได้ใช้แรงงานตั้งแต่เริ่มจากการไถนา จนถึงการลากเอาข้าวไปเก็บไว้ในยุ้ง ประเพณีนี้ถือเป็นประเพณีที่โบราณในท้องถิ่นล้านนาอีกอย่างหนึ่งที่ยังคงหลงเหลือมือน้อยแล้ว จนทำให้บางครั้งก็เรียกประเพณีนี้ว่า การเรียกขวัญควายสำหรับในตำบลบ้านแหวนที่ในอดีตอาชีพหลักได้แก่การทำนา และปัจจุบันพื้นที่นาก็เริ่มหดหายไปกลายเป็นร้านค้าทางศิลปะ สวนลำไย และโรงงานหัตถกรรมเป็นส่วนใหญ่ วัว ควาย ที่เคยมีก็หาให้เห็นได้ยาก จึงทำให้ประเพณีนี้เป็นแค่ภาพความทรงจำของผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชนที่ต้องการจะให้คนรุ่นปัจจุบันได้สัมผัสกับความงดงามของประเพณีและพิธีกรรมนี้ ในอดีตชุมชน ทุกชุมชนในตำบลบ้านแหวนจะจัดประเพณีนี้ขึ้นในช่วงเดือน ๓ และเดือน ๔ โดยพิธีนี้ถือว่ามีความสำคัญมาก จะเริ่มตั้งแต่ก่อนที่จะถึงวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ หนึ่งวัน คือ วันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๔ ชาวบ้านก็จะนำเอาไม้จี้ (เป็นไม้ที่หายาก คุณสมบัติของไม้ชนิดนี้เมื่อนำมาเผาไฟแล้วจะแตกเอง) เอามาวางสุ่มรวมกันไว้แล้วก่อกองไฟหน้าพระพุทธรูปเพื่อทำการบูชาพอเช้าวันรุ่งขึ้นคือวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ แต่ละหลังคาเรือนก็จะเตรียมข้าวตอกดอกไม้เตรียมข้าวใหม่ ข้าวเปลือกไปรวมกันที่ลานหน้าหมู่บ้านจากนั้นก็นำเอาตุงไปปักไว้บนกอข้าวเหล่านั้น พระสงฆ์ก็จะให้พรก็ถือว่าเสร็จพิธีปัจจุบันประเพณีเรียกขวัญควายนี้เริ่มหายไปเพราะสภาพสังคมรวมทั้งการดำรงชีวิตของคนในหมู่บ้านต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไป แต่ก็ยังคงมีการอนุรักษ์ประเพณีนี้ไว้ให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้



๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

◆ การทำเครื่องดนตรีพื้นเมือง



กลองปู้เจ้ (ปู้จา)



ซอและซิ้ง

ในพื้นที่ตำบลบ้านแหวน มีอาชีพที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษที่สะท้อนให้เห็นถึงศิลปวัฒนธรรมของชุมชนในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น ด้านดนตรี ทำให้เกิดการพัฒนาเป็นอาชีพขึ้นในตำบลบ้านแหวน นั่นก็คืออาชีพการทำเครื่องดนตรีพื้นเมือง ซึ่งในปัจจุบันก็มีช่างทำเครื่องดนตรีหลงเหลืออยู่เพียงไม่กี่คน ได้แก่ช่างทำเครื่องซอ ซึ่ง รวมทั้งยังเป็นผู้สอนเพื่อเป็นการอนุรักษ์และสืบทอดอาชีพนี้ให้แก่รุ่นลูกรุ่นหลานด้วย ด้วยเหตุที่ว่าคนในสมัยก่อนนี้มีวัฒนธรรมชุมชนที่เป็นของตนเองเมื่อถึงเทศกาลงานต่าง ก็จะมีการเฉลิมฉลอง มีการละเล่นการแสดงกันในหมู่บ้าน เช่นการฟ้อนประกอบการเล่นดนตรี ส่วนมากแล้วเครื่องดนตรีที่ใช้ในงานประเพณีและพิธีกรรมต่างๆในหมู่บ้าน ก็จะจัดทำขึ้นเองโดยใช้วัสดุที่มีอยู่ในธรรมชาติหรือดัดแปลงมา

◆ การแกะสลักสิงห์

เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้สืบทอดกันมาตั้งแต่รุ่นปู่ย่าตายายมาจนถึงปัจจุบัน การแกะสลักสิงห์นี้จะต้องอาศัยความชำนาญและความปราณีตอย่างมาก ในตำบลบ้านแหวน ปัจจุบันมีการแกะสลักสิงห์อยู่ที่ หมู่ ๘ บ้านต้นเหือด และถือเป็นชุมชนต้นแบบในการแกะสิงห์ทำกันมานาน ๕๐-๖๐ ปี ปัจจุบันจะแกะเฉพาะสิงห์เพียงอย่างเดียวส่วนมากจะแกะเป็นสิงห์ตัวใหญ่ และใช้ลวดลายแบบดั้งเดิมตั้งแต่สมัย โบราณ ซึ่งในการแกะสลักสิงห์นั้นถือเป็นการสร้างรายได้ให้กับชาวตำบลบ้านแหวนได้มากที่สุดทีเดียว



◆ การปั้นสิงห์

บ้านศรีสรร หมู่ ๑๓ ตำบลบ้านแหวน เป็นชุมชนที่มีชื่อเสียงด้านการปั้นสิงห์ซึ่งถือว่าเป็นศิลปะท้องถิ่นที่มีชื่อเสียงและจัดเป็นอาชีพด้านงานช่างศิลป์อีกด้านหนึ่ง ในสมัยก่อนการปั้นสิงห์ไม่มีการเรียนการสอนกันแบบจริงจัง ส่วนใหญ่จะเป็นการสังเกตและจดจำจากผู้เฒ่าผู้แก่ที่ปั้นสิงห์และการปั้นสิงห์นี้ต้องอาศัยความชอบ และมีใจรักในด้านงานศิลปะอย่างมากด้วย



◆ ต้องลาย ดุนโลหะ

ต้องลาย ดุนโลหะ นับว่าเป็นงานด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นอีกอย่างหนึ่งที่มีความเก่าแก่เช่นกัน ซึ่งเป็นงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของภาคเหนือการทำต้องลายเป็นการตีแผ่นโลหะที่แสดงให้เห็นถึง

เอกลักษณ์เฉพาะตัวที่มีรูปแบบที่งดงามปัจจุบันในตำบลบ้านแหวน มีการทำเครื่องต้องลายอยู่ที่ หมู่ ๑๑ บ้านดู่ ซึ่งเป็นการทำต้องลายมาเป็นสินค้าของใช้ต่างๆ เช่น กรอบรูป พวงกุญแจ เป็นต้น



๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

กาตฝรั่ง เมืองตลาดการค้า แห่งล้านนา

กาตฝรั่งตั้งอยู่บริเวณริมถนนสาย เชียงใหม่ – หางดง ในพื้นที่ หมู่ ๑๓ บ้านศรีสรร ตำบลบ้านแหวน กาตฝรั่งมีความโดดเด่น และเป็นที่สนใจของผู้คนที่ผ่านไปมาบนถนนสายนี้ เนื่องจากเป็นการสร้างโดยใช้แนวคิดด้านสถาปัตยกรรมล้านนาแบบประยุกต์ ผสมผสานกับความทรูหรา จึงทำให้เกิดเมืองตลาดการค้า แห่งล้านนาขึ้นมาเป็นศูนย์รวมของ ร้านค้า ร้านอาหารธนาคาร สินค้าอุปโภค – บริโภค และสินค้าหัตถกรรม ระดับ ๕ ดาว ทำให้ประชาชนในตำบลบ้านแหวนและใกล้เคียงได้รับความสะดวกสบายมากขึ้น และยังเป็นอีกแหล่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวอีกด้วย



กลุ่มผลิตสินค้าแอนติค บ้านดู่ หมู่ ๑๑ ได้รับคัดเลือกให้เป็นชุมชนตัวอย่างจาก สำนักงานเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน และได้รับงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินโครงการ

๘ ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

ทรัพยากรน้ำ

ในเขตเทศบาลตำบลบ้านแหวน มีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์ พอเพียง เหมาะสำหรับการทำเกษตรกรรม แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ อาทิ เช่น ลำเหมือง คลองส่งน้ำชลประทาน เป็นต้น

แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำห้วย , ลำน้ำ	-	สาย
บึง , หนองน้ำ	-	แห่ง
ลำเหมือง	๑๒	สาย
อ่างเก็บน้ำ	-	แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ฝาย	๖	แห่ง
บ่อน้ำตื้น	๒	แห่ง
บ่อโยก	-	แห่ง
ระบบประปาหมู่บ้าน	๑๑	แห่ง
ระบบประปาภูเขา	-	แห่ง
ถังเก็บน้ำฝน	-	แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

ปัจจุบันสภาพพื้นที่ตำบลบ้านแหวน เป็นชุมชนและที่อยู่อาศัยของประชาชนจึงไม่มีพื้นที่ป่าธรรมชาติ

๘.๓ ภูเขา

เป็นพื้นที่ราบทั้งหมด ไม่มีสภาพพื้นที่เป็นภูเขา

๘.๔ ทรัพยากรดิน

ลักษณะดินเป็นดินเหนียวและดินร่วนปนทรายที่เหมาะสมสำหรับการทำเกษตรกรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒

๑ ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์ประเทศไทย “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคตินิยมประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความ เป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของ ฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษา ผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรี

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุ ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในภารกิจที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และ สร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบ เศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และ เป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะ ทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายใน และภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาค บริการของประเทศได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาโลกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของ ประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ

ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมและมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์สามารถ “รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกอภินิหาร และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติ ด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคตและ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัยมีจิตสาธารณะ

รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักษาศีลธรรมและเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรมนักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบต่อผู้กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันมีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมมีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ที่มา : ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๘๒ ก ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ ประกาศเรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒(พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๙ โดยมีกระบวนการประชุมระดมความคิดเห็นทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งระดับภาคทั้ง ๔ ภาค และระดมความคิดเห็นเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) เช่น กลุ่มภาครัฐ กลุ่มภาคเอกชน กลุ่มภาคเยาวชน เพื่อให้ได้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ อันจะนำไปสู่การกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ที่ชัดเจน เปนที่ยอมรับสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

การพัฒนาประเทศของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ในระยะที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงหลากหลายรูปแบบทั้งภายในและภายนอกประเทศ อาทิ ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองในประเทศ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี การก่อการร้ายข้ามชาติ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประกอบกับการพัฒนาที่ ผ่านมายังคงประสบปัญหาหลายๆ ด้าน ทั้งปัญหาคุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ความเสื่อมถอยทางวัฒนธรรมผลิตภาพการผลิตต่ำและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ อย่างเหมาะสมมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนการพัฒนาที่คำนึงถึงการวางรากฐานของประเทศในระยะยาวทั้งในด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการที่ดี

ทั้งนี้ ประเทศไทยในปัจจุบัน อยู่ในช่วงเวลาแห่งการปฏิรูปประเทศไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน เปนช่วงเวลาประเทศไทยให้ความสำคัญกับการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว ซึ่งไม่ไดมองการพัฒนาในระยะไกลเพียงอย่างเดียว หากแต่มองถึงอนาคตของคนไทยทุกคนในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า ดังนั้น การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งในสวนของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และต่อเนื่องไปสู่แผนพัฒนาฉบับต่อๆ ไป จึงไม่ใช่แผนที่มุ่งผลสำเร็จของการพัฒนาเฉพาะเพียง ๕ ปีของการประกาศใช้แต่เปนการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่มุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สอดคล้องเชื่อมโยงและรองรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกันไปตลอด ๒๐ ปี ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ซึ่งประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์สำคัญ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
 ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
 ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
 ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
 ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและ
 ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
 ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรม
 ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
 ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

สำหรับการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปีที่จะส่งผลตอบสนองเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว โดยมีหลักการสำคัญของแผนฯ ประกอบด้วย

๑. ยังกังยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” อย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อให้การพัฒนาในทุกมิติเป็นไปอย่างมีบูรณาการบนทางสายกลาง มีความพอประมาณ มีเหตุผล รวมถึงมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีสอดคล้องกับภูมิสังคม การพัฒนาทุกด้าน มีดุลยภาพ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และระบบนิเวศน์ มีความสอดคล้อง เกื้อกูลและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การพัฒนาในมิติหนึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อทางลอบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อมิติอื่น ๆ สามารถพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพและมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ชุมชน วิถีชีวิต คานิยม ประเพณี และวัฒนธรรม เพื่อมุ่งไปสู่ความมั่งคั่งมั่งคั่ง และยั่งยืนของประเทศอย่างแท้จริง

๒. คำนึงถึง “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยใช้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคนไทยเป็นพลังสำคัญในการสร้างความมั่นคงของชาติ เป็นกลจักรสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการ โดยในมิติสังคม พัฒนาค้นทุกช่วงวัย และเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ มุ่งเน้นให้คนมีศักยภาพและการเรียนรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถรอบด้านและมีโอกาสในการเข้าถึงคุณภาพของการศึกษาอย่างเท่าเทียม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนและครอบครัวให้ดีขึ้น ในมิติเศรษฐกิจ พัฒนาค้นทั้งด้านคุณภาพและปริมาณเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทั้งในภาคการผลิตและภาคบริการเพื่อก้าวสู่การหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง ในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งสร้างคนให้ใช้และอยู่กับสิ่งแวดล้อม อยู่รวมกันอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟูประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

๓. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

๔. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปมาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่าง ๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน

๕. ยึด “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม” แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมทั่วถึงเพื่อเพิ่มขยายฐานกลุ่มประชากรชั้นกลางให้กว้างขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางสังคม และรายได้ของ กลุ่มประชากรรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ ให้สูงขึ้น นอกจากนี้การเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและพัฒนานวัตกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไป

๖. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” จากการพัฒนาฯ เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับและส่งเสริมต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้านอย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนและการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงและได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มาแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดประเด็นบูรณาการเพื่อการพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รวบรวมและกำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติและกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและบริการและจังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญในด้านต่าง ๆ

กรอบหลักแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

(๑) ยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” อย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑

(๒) คนไทยให้เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยมีลักษณะสำคัญ ๕ ประการได้แก่ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีทักษะในการคิดเชิงสังเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความเคารพในความแตกต่างและมีจุดยืนทางจริยธรรม

(๓) มีการพัฒนาเชิงบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่ยึดพื้นที่เป็นหลัก

(๔) ปรับปรุงกฎหมายและกฎ ระเบียบต่างๆ ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกระดับ

(๕) ชุมชน ภาคประชาสังคม ภาคเอกชนและภาครัฐร่วมกันพัฒนาประเทศบนหลักการ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ และร่วมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สหรัฐ) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (SocioEconomic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์และเป้าหมายในภาพรวม

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ซึ่งเป็นการแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้นทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งบรรลุวิสัยทัศน์ของกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จากการประเมินสถานะของประเทศในด้านต่างๆ ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวม ประกอบด้วย

- (๑) คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์
- (๒) ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง
- (๓) ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้
- (๔) ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แวดล้อม

(๕) มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยและเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย และ

(๖) มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมี สว่นรวมจากประชาชน

แผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่จะเชื่อมต่อการปฏิบัติโดย ได้กำหนดแผนงาน/โครงการกลุ่มสำคัญ ๆ ที่ต้องดำเนินการในระดับแผนงานและโครงการสำคัญ (Flagship Program) ในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดความ ชัดเจนในการปฏิบัติโดยไขกติกแผนเฉพาะด้านยุทธศาสตร์กระทรวง แผนการพัฒนาภาค แผนพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงานต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนตามแนว ยุทธศาสตร์นั้น ๆ ให้บรรลุผล โดยจะต้องมีการจัดสรรงบประมาณแบบบูรณาการประเด็นการพัฒนา และเชิงพื้นที่และมีการกำหนดตัวชี้วัดในการติดตามและประเมินผลที่เป็นระบบเชื่อมโยงที่สามารถ สะท้อนถึงผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาได้อย่างแท้จริง ซึ่งในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไประบบการ จัดสรรงบประมาณ การบริหารจัดการงบประมาณแผ่นดิน แผนสำหรับการบริหารราชการแผ่นดิน กฎระเบียบเรื่องวินัยการเงินการคลังภาครัฐ และระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์การพัฒนาและระบบการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐจะ ต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากเพื่อการรองรับความท้าทายในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติที่สัมฤทธิ์ผล ในขณะเดียวกันแนวทางการพัฒนา ซึ่งเป็นรายละเอียดภายใต้ยุทธศาสตร์ทั้ง ๑๐ ยุทธศาสตร์นั้นได้ กำหนดให้ครอบคลุมในหลากหลายประเด็นและแนวทางการพัฒนาเฉพาะด้านซึ่งหน่วยงานรับผิดชอบ ได้กำหนดไว้แล้วภายใต้แผนเฉพาะด้านหรือกำลังดำเนินการ ทั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อการบูรณาการ ประเด็นการพัฒนาและเพื่อสนับสนุนให้เกิดการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเกิดการต่อยอดให้สามารถ ดำเนินการได้สัมฤทธิ์ผล แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดแนวทางการพัฒนาจังหวัด ภาค และเมืองที่ กำหนดพื้นที่เป้าหมายและสาขาการผลิตและบริการเป้าหมายที่เป็นแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนลงไป เพื่อ กำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่จังหวัด ภาค และเมืองเกิดผลสัมฤทธิ์โดยสอดคล้องกับเปา หมายรวมของประเทศ และได้กำหนดประเด็นและแนวทางที่สนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการปฏิรูป ประเทศที่สภาพัฒนาฯ และสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปได้เสนอโดยมุ่งเน้นในเรื่องที่มีความชัดเจน และต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไป ซึ่งนับว่าเป็นทั้งช่วงเวลาสำคัญของการปฏิรูป ประเทศและวางรากฐานเพื่อการพัฒนา ในระยะยาวใหม่มีความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

การกำหนดเป้าหมายในด้านต่างๆ ในช่วงเวลา ๕ ปีโดยคำนึงถึงการดำเนินการต่อยอดต่อไป แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ๑๔ และ ๑๕ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีและใน ขณะเดียวกันแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้จัดทำเป้าหมายและตัวชี้วัด ในรายละเอียดมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านมาเพื่อให้กำกับและเชื่อมโยงกับการกำหนดเป้าหมายในแผนระดับรองและแผนปฏิบัติการ ต่าง ๆ ได้ชัดเจนขึ้น โดยการจัดสรรงบประมาณและแผนปฏิบัติการต่าง ๆ ต้องแสดงให้เห็นถึงการ เชื่อมโยงจากเป้าหมายที่เป็นผลสัมฤทธิ์ ผลลัพธ์หลัก ๆ กับผลผลิตในระดับแผนงานและโครงการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแต่ละกลุ่มบูรณาการของการจัดสรรงบประมาณ รวมถึงความเชื่อมโยงถึงตัวชี้วัดผล การดำเนินงานของภาครัฐ ทั้งนี้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้ตั้งเป้าหมายในมิติหลัก ๆ ประกอบด้วย

(๑) คนไทยที่มีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างบูรณาการตามสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียงมีความเป็นไทย

(๒) การลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้และความยากจน การเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง กลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ ๔๐ มีรายได้น้อยเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

(๓) ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ และมีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถในนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ รวมทั้งมีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้น้อยที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นและเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปีเพื่อให้อัตราการขยายตัวเศรษฐกิจไทยมีสูงภายในปี ๒๕๗๕ สำหรับมิติที่

(๔) ทุนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ เพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้นและรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

(๕) มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยสังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เป็นต้น และ

(๖) มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้กระจายอำนาจและมีส่วนรวมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกวาลดลงเพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระขึ้น เป้าหมายทั้ง ๖ กลุ่มหลักภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สะท้อนถึงเป้าหมายการขับเคลื่อนการพัฒนาตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และเป้าหมายในระยะยาว ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ต้องบรรลุภายในระยะเวลา ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

สำหรับยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒ ถูกกำหนดจากยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ด้านภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และกำหนดเป็นแนวทางในรายละเอียดที่แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องและการตอบสนองต่อเป้าหมายที่ต้องบรรลุในระยะ ๕ ปีที่จะเป็น การวางพื้นฐานที่สามารถสานต่อการพัฒนาในประเด็นสำคัญของประเทศในระยะต่อไปที่สนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยใช้หลักของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนำทางทั้งนี้ภายใต้ยุทธศาสตร์ทั้ง ๑๐ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาครอบคลุมรายละเอียด ที่ตอบสนองต่อจุดเน้นประเด็นหลักของการพัฒนาในระยะ ๕ ปีและมุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับต่อ ๆ ไป โดยจะต้องต่อยอดให้เกิดความต่อเนื่องของการขับเคลื่อนการพัฒนา

ปัจจัยพื้นฐานและการแก้ปัญหาสำคัญที่เป็นรากเหง้าของปัญหาต่าง ๆ และประเด็นปฏิรูปประเทศให้ถูกลวงรวมทั้งประเด็นรวมที่มีความเชื่อมโยงกับหลากหลายประเด็นการพัฒนาที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนเนื่องกันไปตลอด ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ที่กำหนดในแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ มีจำนวน ๑๐ ยุทธศาสตร์ซึ่งมีรายละเอียดมากกว่าในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะภายใต้สถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วต่อเนื่องนั้นเป็นการยากในการที่จะกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่ชัดเจนในแผนพัฒนาระยะยาว เช่น ยุทธศาสตร์ชาติโดยยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจำเป็นต้องมีการกำหนดและปรับปรุงให้สอดคล้องกับเงื่อนไขและปัจจัยแวดล้อมในช่วงเวลานั้นๆ จึงจะสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุดังกล่าวยุทธศาสตร์ชาติจึงเป็นการกำหนดกรอบที่เป็นประเด็นหลักของการพัฒนาประเทศที่ครอบคลุมมิติต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนทั้งในเรื่องการพัฒนารฐานการผลิตและบริการ การพัฒนากลุ่มเป้าหมายและการพัฒนาในเรื่องกลไกและกฎระเบียบ รวมทั้งการพัฒนาทุนมนุษย์ ภายใต้การกำหนดและการยึดหลักการสำคัญของการพัฒนา ดังนั้น ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงประกอบด้วยยุทธศาสตร์ชาติทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- (๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดและความเหลื่อมล้ำในสังคม
- (๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- (๔) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- (๕) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- (๖) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทยและประกอบกับอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์และกลไกสนับสนุนให้การดำเนินยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ดานให้สัมฤทธิ์ผลประกอบด้วย
 - (๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
 - (๘) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม
 - (๙) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจและ
 - (๑๐) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๑. สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจโลกและผลกระทบต่อประเทศไทย

เศรษฐกิจโลกในระยะ ๕ ปีข้างหน้า ยังมีแนวโน้มขยายตัวช้าและมีความเสี่ยงจากความผันผวนในระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกในเกณฑ์สูง ซึ่งส่งผลให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่สำคัญ ได้แก่ ความไม่แน่นอนของการปรับเปลี่ยนทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ อาทิ สหรัฐฯ สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการเงินและการประกอบธุรกิจของไทย นอกจากนี้การเปิดเสรีทางการค้าก่อให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น รวมทั้งภาคการบริการและการท่องเที่ยว ทำให้ประเทศไทยต้องมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างไร้ที่ติตาม การเปิดเสรีทางการค้าดังกล่าวจะเป็นโอกาสของประเทศไทยในการใช้ประโยชน์จากความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคให้สนับสนุนการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่ารวมกัน ทั้งนี้ ปัจจัยภายนอกที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่

๑.๑ ตลาดเกิดใหม่มีบทบาทสูงขึ้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภูมิทัศน์เศรษฐกิจ เป็นแหล่งวัตถุดิบ แรงงาน และตลาดที่มีกำลังซื้อ ทั้งบราซิล รัสเซีย อินเดีย จีน แอฟริกาใต้ ทั้งนี้ภูมิภาคเอเชียจะเป็นศูนย์กลางพลังอำนาจทางเศรษฐกิจของโลก มีการไหลเข้าของการลงทุนในภาคการผลิตสูง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ยานยนต์และชิ้นส่วนและเป็นห่วงโซ่การผลิตที่สำคัญของโลก หรือเป็น “โรงงานผลิตแห่งเอเชีย” เพื่อส่งออกสู่ตลาดโลกและดึงดูดให้ประเทศมหาอำนาจเดิมเขามารวมกลุ่มและขยายบทบาททางเศรษฐกิจในภูมิภาคมากขึ้น ผ่านการผลักดันให้เกิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ทั่วโลกเพื่อสร้างอำนาจต่อรอง เป็นต้น

๑.๒ ตลาดการเงินโลกไร้พรมแดน ซึ่งเป็นผลจากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเงินมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการพัฒนาเครื่องมือทางการเงินใหม่ๆ เช่น Application ทางการเงิน Crowd Funding และ Financial Platform เป็นต้น ประกอบกับการเปิดเสรีภาคการเงินในอาเซียน ทำให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้ภาคการเงินของไทยต้องเร่งพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเงินให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

๑.๓ การเปิดเสรีมากขึ้นของอาเซียนภายหลังปี ๒๕๕๘ ทั้งในภาคสินค้าและบริการ โดยเฉพาะภาคการเงิน ซึ่งเป็นโอกาสที่สำคัญหลายประการ อาทิ การเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิต ทุน แรงงานอย่างเสรี การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ซึ่งทำให้ภาคการผลิตสามารถขยายตลาดและพัฒนาตนเองให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น รวมทั้งการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐาน และโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็ศูนย์กลางทางด้านการค้า การลงทุน การเงิน การบริการ และการผลิตภาคอุตสาหกรรมในขณะที่การแข่งขันของประเทศในภูมิภาคอาเซียนจะสูงขึ้น

๑.๔ รูปแบบการคามีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปสู่การค้าเสรีเฉพาะกลุ่มมากขึ้นและมีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่หลากหลายขึ้น เพื่อขยายการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ซึ่งจะเป็ทั้งโอกาสที่เป็กว้างขึ้น สำหรับการค้าและการลงทุน แต่ในขณะเดียวกันการแข่งขันก็จะรุนแรงขึ้นทั้งในรูปของกลุ่มประเทศและสำหรับแต่ละประเทศ

๒. การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเป็กุญแจสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อม และเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิตของคนในทุกสังคม ทุกเพศ ทุกวัย

๒.๑ เกิดสาขาอุตสาหกรรมและบริการใหม่ๆ ที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่หลากหลายสาขาเพื่อตอบสนองความต้องการในภาคการผลิต บริการ และพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป โดยอุตสาหกรรมใหม่ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน ๕ กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุมกลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่าง ๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัวกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง รวมทั้งรูปแบบและกระบวนการประกอบธุรกิจบริการจะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและหลากหลาย รูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการมีวัฏจักรชีวิตสั้นลง การแข่งขันในตลาดอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมทั้งในกระบวนการผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์และบริการ นวัตกรรมด้านตลาดและการบริหารจัดการ ภาวะธุรกิจโดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมปรับตัวไม่ทัน อาจสูญเสียความสามารถในการแข่งขันได้ในขณะเดียวกันจะสร้างโอกาสใหญ่

ประกอบการในการสร้างธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตที่ทำให้สามารถบริหารจัดการห่วงโซ่การผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๒ มนุษย์จะสามารถเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ได้อย่างไรขีดจำกัดการพัฒนาเทคโนโลยีจะส่งผลกระทบต่อระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นอินเทอร์เน็ตกลายเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของทุกคนในช่วงที่ผ่านมาการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเช่น เทคโนโลยีสื่อสาร และเทคโนโลยีชีวภาพ ได้ทำให้รูปแบบการผลิต การดำเนินธุรกิจและการใช้ชีวิตของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปมากอย่างรวดเร็ว มนุษย์สามารถสื่อสารทั้งภาพและเสียงได้อย่างพรอมแดนการทำธุรกิจและธุรกรรมบนโครงข่ายดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น

๒.๓ การแข่งขันแรงงานที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีระดับสูงมี ความสามารถเฉพาะทาง หรือมีทักษะหลายด้าน (Multi-Skills) ในตลาดแรงงานสูงขึ้น

๒.๔ เกิดความเหลื่อมล้ำในมิติต่าง ๆ เช่น ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีอันเนื่องมาจากความแตกต่างด้านรายได้ด้านความรู้ด้านทักษะ หรือด้านการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีความเหลื่อมล้ำของแรงงานที่มีทักษะเทคโนโลยีขั้นสูงและแรงงานที่ไม่มีทักษะ ความเหลื่อมล้ำของผู้ประกอบการขนาดใหญ่และขนาดเล็กที่มีความสามารถในการลงทุนเพื่อยกระดับศักยภาพทางเทคโนโลยีแตกต่างกัน เป็นต้น

๓. สถานการณ์และแนวโน้มสังคมโลก

๓.๑ การเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและรูปแบบการดำเนินชีวิต

๓.๒ การเลื่อนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลกที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่นส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและรูปแบบการบริโภค

๔. สถานการณ์และแนวโน้มสิ่งแวดล้อมโลก

วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก ค.ศ. ๒๐๓๐ ได้กำหนดทิศทางการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รุนแรงและพันธกรณีที่เกี่ยวข้องของไทยต้องพร้อมรับภาระในการลดก๊าซเรือนกระจกมากขึ้น ภายใต้กระแสการแข่งขันการค้าที่เข้มข้น

๔.๑ วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ เป็นทิศทางหลักในการพัฒนาของโลกหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมายและ ๑๖๙ เป้าประสงค์

๔.๒ ขอตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ รวมทั้งไทยต้องดำเนินมาตรการลดก๊าซเรือนกระจกอย่างจริงจัง นอกจากนี้ ยังมีแนวโน้มในการใช้ประเด็นการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นเงื่อนไขสำหรับกำหนดมาตรฐานสินค้าในการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกของไทย แต่ก็อาจสร้างโอกาสสำหรับธุรกิจใหม่ด้านสิ่งแวดล้อม อาทิผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเพิ่มประสิทธิภาพการลดของเสีย เป็นต้น

๔.๓ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้นส่งผลกระทบต่อผลิตในภาคเกษตรและความมั่นคงด้านน้ำและอาหาร

๕. สถานการณ์ความมั่นคงโลก

๕.๑ ประเทศมหาอำนาจมีแนวโน้มของการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทในภูมิภาคต่างๆ ของโลกรวมทั้งการใช้อำนาจทางทหารและทางเศรษฐกิจเขาแทรกแซงกิจการภายในของประเทศต่างๆ ในภูมิภาค

๕.๒ ความขัดแย้งด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐทั้งด้านอาณาเขตทางบก การอ้างสิทธิทับซ้อนทางทะเลและภูมิรัฐศาสตร์เพื่อผลประโยชน์และการแย่งชิงทรัพยากร

๕.๓ อาชญากรรมข้ามชาติ มีแนวโน้มขยายตัวและควบคุมได้ยาก มีการเชื่อมโยงในภูมิภาคและพัฒนาการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยมีรูปแบบและวิธีการที่ซับซ้อนมากขึ้น

๕.๔ การก่อกองกำลังส่งผลกระทบต่อสังคมโลก โดยทวีความรุนแรงและมีความถี่มากขึ้น สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๑. สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจไทย

๑.๑ ในช่วงที่ผ่านมามีการพัฒนาเศรษฐกิจไทยในภาพรวมประสบความสำเร็จในระดับที่น่าพอใจ ทั้งในด้านการสร้างอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างการผลิต การส่งมอบความรู้ทางเทคโนโลยีการผลิตการพัฒนาเศรษฐกิจรายสาขาการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ทำให้เศรษฐกิจไทยมีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งและความพร้อมที่จะได้รับการพัฒนาต่อยอดเพื่อขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้วใน ๒๐๕๗ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติทั้งอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โครงสร้างเศรษฐกิจ เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น ภาคการผลิตมีการส่งมอบความรู้ และปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิตอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยยังคงมีจุดแข็งด้านความหลากหลายของฐานการผลิตที่มีความแข็งแกร่งในระดับโลก อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นและการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

๑.๒ ผลการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๐ และในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการลดลงของขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิต ซึ่งจะเป็อุปสรรคที่สำคัญต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไปและมีแนวโน้มที่จะทำให้เศรษฐกิจไทยไม่สามารถยกระดับการพัฒนาจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลางได้ในระยะเวลาที่เหมาะสมในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ และในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ที่เริ่มแสดงให้เห็นถึงจุดอ่อนที่สำคัญของเศรษฐกิจไทยประกอบด้วย เศรษฐกิจชะลอตัวลงอย่างรวดเร็วและมีความผันผวนมากขึ้น การส่งออกของไทยปรับตัวลดลงทั้งในด้านการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม ลงทุนซึ่งเป็ทั้งปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะชะลอลงและปัจจัยในการเพิ่มศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวชะลอตัวลงมาก เสถียรภาพเศรษฐกิจเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น

๑.๓ จุดอ่อนที่สำคัญของเศรษฐกิจไทย การขยายตัวในเกณฑ์ต่ำและมีความผันผวนมากขึ้นในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ และในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ รวมทั้งแนวโน้มการลดลงของขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการส่งออกและความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจตลอดช่วงระยะเวลา ๙ ปีที่ผ่านมาสะท้อนถึงจุดอ่อนที่สำคัญ ๆ ของระบบเศรษฐกิจไทยทั้งทางด้านปัญหาเชิงโครงสร้าง เงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และปัจจัยทางด้านการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจ ประกอบด้วย อุปสงค์ในประเทศยังมีจำกัดเมื่อเทียบกับขีดความสามารถในการ

ผลิตทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจยังคงพึ่งพิงอุปสงค์ในตลาดโลก มาตรการของภาครัฐในการเพิ่มอุปสงค์ภายในประเทศ (Domestic Economy) การขาดการลงทุนที่จำเป็นและเพียงพอต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แรงขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากปัจจัยแรงงานลดลง ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิต (Total Factor Productivity: TFP) ยังไม่เพียงพอต่อการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ความล่าช้าในการปรับโครงสร้างการผลิต ภาคการเงินและการคลังยังไม่สามารถสนับสนุนการดำเนินยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคตได้อย่างเต็มที่ และการบริหารจัดการเศรษฐกิจมหภาคยังมีข้อจำกัดที่สำคัญ ๆ หลายประการ

๑.๔ ปัจจัยคุกคาม/ความเสี่ยงต่อความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๑) การปรับตัวเข้าสู่โครงสร้างประชากรผู้สูงอายุ

๒) สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกยังมีความผันผวนและมีข้อจำกัดในการสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย

๓) การแข่งขันในตลาดการค้าโลกยังมีแนวโน้มที่จะอยู่ในเกณฑ์สูงและสร้างแรงกดดันต่อการส่งออกของไทยอย่างต่อเนื่อง

๔) การเปลี่ยนแปลงของภูมิทัศน์ด้านขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งในด้าน (๑) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม เกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมขั้นต้นในประเทศ

๒. การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรม อยู่ในลำดับต่ำและการบริหารจัดการงานวิจัยขาดการบูรณาการใหม่เอกภาพตั้งแต่ระดับนโยบาย การสนับสนุนทุนวิจัย และหน่วยวิจัยหลัก ทำให้ทิศทางการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมของประเทศไม่ชัดเจน มีความซ้ำซ้อน และยังมีข้อจำกัดในการตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ เป็นผลให้การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศล่าช้าไม่ทันต่อการพัฒนาเทคโนโลยีของโลกตลอดจนมีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ในระดับต่ำ โดยภาคการผลิตที่เป็นคนกลุ่มใหญ่ของประเทศอาทิเกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีข้อกีดในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรม ขาดแคลนนักบริหารจัดการงานวิจัยและนวัตกรรมทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิตและผู้ใช้ประโยชน์งานวิจัย ภาคเอกชนไม่เข้ามาลงทุนในขั้นการแปลงงานวิจัยไปสู่เชิงพาณิชย์ซึ่งมีความเสี่ยงและต้องใช้งบลงทุนสูงซึ่งสะท้อนจากดัชนีชี้วัดขีดความสามารถในการแข่งขันด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม ดังนั้น ถ้าประเทศไทยจะดำเนินการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในรูปแบบเดิม จะทำให้การพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศล่าช้าไม่ทันต่อการพัฒนาเทคโนโลยีโลก ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยไม่สามารถพัฒนาเศรษฐกิจสู่ประเทศที่มีรายได้สูงได้ตามเป้าหมายในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า

๓. สถานการณ์และแนวโน้มของสังคมไทย

๓.๑ โครงสร้างประชากรไทยเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยปี ๒๕๕๗ ประชากรวัยแรงงานจะมีจำนวนสูงสุดและเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว

๓.๒ คุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยยังมีปัญหา โดยแต่ละกลุ่มวัยยังมีปัญหาสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต ทั้งเรื่องพัฒนาการและสติปัญญาตั้งแต่วัยเด็ก การขาดทักษะความรู้ความสามารถที่ส่งผลต่อผลิตภาพแรงงานของประเทศ ปัญหาด้านสุขภาพ

ในวัยผู้สูงอายุที่ส่งผลต่อภาวะค่าใช้จ่ายภาครัฐ กลุ่มเด็กปฐมวัย (๐ - ๕ ปี) ยังมีปัญหาพัฒนาการไม่สมวัย

๓.๓ ครอบครัวพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวและครอบครัวข้ามรุ่นมีความเปราะบางสูงส่งผลต่อการเลี้ยงดูเด็กให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ

๓.๔ คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

๓.๕ คนไทยมีแนวโน้มเป็นโรคไม่ติดต่อมากขึ้นซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิต

๓.๖ รายงานด้านสุขภาพภาครัฐมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะรายงานของระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ

๓.๗ คนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมและไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัยความซื่อสัตย์สุจริตและการมีจิตสาธารณะ

๓.๘ ประเทศไทยยังมีปัญหาด้านความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนภาคเหนือ

(๑) ปรับโครงสร้างการผลิตสู่การพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และปรับระบบการผลิตที่สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างสมดุล เพื่อคงความเป็นฐานเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เช่น การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์การเกษตร

(๒) ยกระดับการค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน ท้นต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสตลาด เน้นการพัฒนาบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการค้าการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(๓) พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญและเมืองชายแดนเพื่อรองรับการเชื่อมโยงในระดับนานาชาติ

(๔) พัฒนาคนและสังคมให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีความมั่นคงและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เช่น ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา แรงงาน ฯลฯ

(๕) พัฒนาศักยภาพของสถาบันครอบครัวและชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการพัฒนาที่นำไปสู่การพึ่งตนเอง มีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๖) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เน้นการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุล และเตรียมการป้องกันและรับมือภัยธรรมชาติ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน สู่สากล โดดเด่นวัฒนธรรมล้านนา สังคมน่าอยู่ทุกถิ่นที่”

ประกอบด้วย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน มุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดและนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัด โดยคำนึงถึงความสอดคล้องเชื่อมโยงกับนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนภาค รวมถึงยุทธศาสตร์รายสาขา รวมทั้งความสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส สภาพปัญหา และความต้องการของประชาชนในพื้นที่

และการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาภูมิภาคได้ผ่านกระบวนการเห็นชอบร่วมกัน และเป็นที่ยอมรับของทุกภาค ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการฟื้นฟูและอนุรักษ์แบบองค์รวม เพื่อสร้างสรรค์บรรยากาศที่สวยงามมีเสน่ห์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมการสร้างสรรค์สินค้าและบริการให้โดดเด่นและมีคุณค่ามุ่งเน้นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ หัตถกรรมสร้างสรรค์ ศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับการพัฒนาการค้าการลงทุน มุ่งเน้นอุตสาหกรรมสุขภาพ อุตสาหกรรมการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE) อุตสาหกรรมบริการการศึกษา และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เพื่อรองรับการท่องเที่ยวและการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ยุทธศาสตร์ของจังหวัดเชียงใหม่

วิสัยทัศน์จังหวัดเชียงใหม่

“นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง บนฐานของความสง่างามทางวัฒนธรรม และศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนระดับสากล ”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวและบริการระดับสากล
๒. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางของการค้า การลงทุน และการคมนาคมขนส่ง ในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ
๓. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางเกษตรปลอดภัย
๔. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการศึกษาในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ
๕. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองนำอยู่บนพื้นฐานความสง่างามทางวัฒนธรรมล้านนา

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑: การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างสมดุลและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒: การสร้างสังคมแห่งวัฒนธรรม ความรู้ ภูมิปัญญาจิตสาธารณะและ พัฒนาศักยภาพคนให้พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓: การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔: การสร้างความมั่นคง ปลอดภัย และความสงบสุขของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕: การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐและการให้บริการประชาชนที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรม

ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning) ของจังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพการพัฒนา ซึ่งมีความสำคัญต่อการกำหนดตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

Positioning

๑. เมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวและบริการระดับสากล : MICE City, Medical/Health Hub
๒. เมืองศูนย์กลางการค้า การลงทุนและการคมนาคมขนส่ง : Northern Landport
๓. เมืองแห่งเกษตรปลอดภัย : Northern Food Valley
๔. เมืองศูนย์กลางการศึกษานานาชาติสู่สากล : Education Hub
๕. เมืองนาอยู่ : Eco-Town Eco-Village

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรหลักในการพัฒนาท้องถิ่น บนพื้นฐานของความเข้าใจในปัญหาและศักยภาพของท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน”

พันธกิจ

๑. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความทันสมัย มีคุณธรรม จริยธรรมตามกฎหมายบัญญัติ
๓. ส่งเสริมบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์พัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๖๔)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๖. ยุทธศาสตร์การป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน
๗. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ สู่เสริมสร้างเศรษฐกิจ มุ่งเน้นคุณภาพชีวิตที่ดี ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านแหวน

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ๕ ด้าน ๑๖ แนวทาง ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางที่ ๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ สิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ภายในเขตตำบลบ้านแหวน

แนวทางที่ ๒ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพื่อเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและการพัฒนาท้องถิ่น ภายในตำบล ระหว่างตำบล และอำเภอ

๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประชาชนอยู่ดีมีสุข

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมรายได้และกระจายรายได้แก่ประชาชน

แนวทางที่ ๒ งานส่งเสริมการพัฒนาครอบครัว

แนวทางที่ ๓ แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการยกระดับคุณภาพชีวิตและผลิตภัณฑ์ชุมชน

แนวทางที่ ๔ แนวทางการพัฒนาส่งเสริมความมั่นคงทางอาชีพและรายได้ของประชาชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

แนวทางที่ ๑ ป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน

แนวทางที่ ๒ งานสุขาภิบาลชุมชนและสถานที่

แนวทางที่ ๓ งานส่งเสริมการศึกษาและวัฒนธรรมในชุมชน

แนวทางที่ ๔ งานส่งเสริมสวัสดิการและนันทนาการ

๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมในการบริหาร

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

แนวทางที่ ๒ พัฒนาบุคลากร

แนวทางที่ ๓ งานปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ปฏิบัติงานและเครื่องมือเครื่องใช้

แนวทางที่ ๔ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๑ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๒ งานฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒. ส่งเสริมเศรษฐกิจของคนในชุมชนให้เข้มแข็ง

๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

๔. ประชาชนอยู่ในสังคมอย่างสงบสุข ชุมชนเข้มแข็งและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๕. ยกระดับคุณภาพการศึกษา ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นและพัฒนา

กีฬาสู่ความเป็นเลิศ

๖. ประชาชนได้รับการบริการจากภาครัฐอย่างทั่วถึง เป็นธรรมและมีคุณภาพ

๗. ก่อสร้างและปรับปรุงสิ่งสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทั้งพื้นที่และให้เพียงพอต่อ

ประชาชน

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพจากการที่คณะกรรมการตรวจรับงานจ้างตรวจรับงานโดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง และความพึงพอใจของประชาชนที่ได้รับประโยชน์หรือได้รับการแก้ไข้ปัญหา

๒.กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑) ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ สิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ภายในเขตตำบลบ้านแหวน ๒) ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพื่อเชื่อมโยงทาง เศรษฐกิจและการพัฒนาท้องถิ่น ภายในตำบล ระหว่างตำบลและอำเภอ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านประชาชนอยู่ดีมีสุข	๑) โครงการ/กิจกรรมส่งเสริมรายได้และกระจาย รายได้แก่ประชาชน ๒) โครงการ/กิจกรรม ส่งเสริมการพัฒนา ครอบครัว ๓) โครงการ/กิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนาการ ยกระดับคุณภาพชีวิตและผลิตภัณฑ์ชุมชน ๔) โครงการ/กิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนาความ มั่นคงทางอาชีพและรายได้ของประชาชนตาม แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมอยู่เย็นเป็นสุข	๑) โครงการ/กิจกรรม ป้องกันรักษาและส่งเสริม สุขภาพอนามัยของประชาชน ๒) โครงการ/กิจกรรม ด้านการสุขภาพและ สถานที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในชุมชน ๓) โครงการ/กิจกรรม ส่งเสริมและสนับสนุน การศึกษาและวัฒนธรรมในชุมชน ๔) โครงการ/กิจกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนด้าน สวัสดิการและนันทนาการ
ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมในการบริหาร	๑) โครงการ/กิจกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการ มีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ๒) โครงการ/กิจกรรม พัฒนาบุคลากร ๓) โครงการ/กิจกรรม ปรับปรุงและพัฒนา สถานที่ปฏิบัติงานและเครื่องมือเครื่องใช้ เพื่อให้ เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการปฏิบัติงานราชการ และรองรับการบริการสาธารณะที่อำนวยความสะดวก ประโยชน์แก่ประชาชน

	๔) โครงการ/กิจกรรม เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การแพทย์ฉุกเฉิน อาทิเช่น การฝึกอบรม จัดหาเครื่องมือ – เครื่องใช้ ในการปฏิบัติงาน เป็นต้น
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑) โครงการ/กิจกรรม การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน ๒) โครงการ/กิจกรรม การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน ๓) โครงการ/กิจกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชนเช่น การคัดแยกขยะ

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ :ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

กลยุทธ์การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.ก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ สิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ภายในเขตตำบลบ้านแหวน	ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจ / รับผิดชอบต่อการก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และบริการสาธารณะภายในเขตเทศบาลตำบลบ้านแหวน
๒.ก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษา ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพื่อเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและการพัฒนาท้องถิ่น ภายในตำบล ระหว่างตำบล และอำเภอ	ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจ / รับผิดชอบต่อการก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และบริการสาธารณะภายในตำบล ระหว่างตำบล และอำเภอ

➤ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก :** กองช่าง / สำนักปลัดเทศบาล / กองคลัง
ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่: ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างสมดุลและยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนารองครุภัณฑ์ท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ :ยุทธศาสตร์การพัฒนาประชาชนอยู่ดีมีสุข

พันธกิจ: การพัฒนาส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชน อาทิเช่น การสร้างงานและอาชีพ

กลยุทธ์การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ส่งเสริมและพัฒนารายได้และกระจายรายได้แก่ประชาชน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการเข้าร่วมกิจกรรม / โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจ
๒. ส่งเสริมการพัฒนาครอบครัว	ระดับความสำเร็จของศูนย์พัฒนาครอบครัวในการบริหารจัดการตนเอง
๓. การส่งเสริมและพัฒนายกระดับคุณภาพและผลิตภัณท์ชุมชน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการยกระดับคุณภาพผลิตภัณท์
๔. ส่งเสริมและพัฒนาความมั่นคงทางอาชีพและรายได้ของประชาชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการส่งเสริมความมั่นคงทางอาชีพและรายได้ของประชาชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักปลัดเทศบาล

➤ ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่: ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างสมดุลและยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ :ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

พันธกิจ:

๑. ส่งเสริมการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส และพัฒนาระบบสาธารณสุขเพื่อคนทุกวัยมีสุขภาพดี
๒. ส่งเสริมการพัฒนาระบบการศึกษา กีฬา ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริมการกีฬาให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป
๓. เสริมสร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

กลยุทธ์การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน	- ร้อยละของชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการสุขภาพตนเองและชุมชน - ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการส่งเสริมสุขภาพอนามัย
๒. จัดให้มีบริการสุขภาพและสถานที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในชุมชน	- ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการสุขภาพชุมชนและสถานที่
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและวัฒนธรรมในชุมชน	- ระดับคุณภาพของการจัดการศึกษาระบบและการบริหารจัดการศึกษาของศูนย์เด็กเล็ก - ระดับคุณภาพของการจัดกิจกรรมการส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชน

๔. การส่งเสริมและพัฒนาด้านสวัสดิการและ นันทนาการ	-จำนวนกลุ่มเป้าหมายได้รับการจัดสวัสดิการ เพิ่มขึ้น -ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจต่อการจัด สวัสดิการด้านต่างๆ -ระดับคุณภาพของการจัดกีฬากิจกรรมเด็ก เยาวชนและประชาชน
---	--

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักปลัดเทศบาล / กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม /
กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

➤ ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่: ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างสังคมแห่งวัฒนธรรม ความรู้ ภูมิปัญญา
จิตสาธารณะและพัฒนาศักยภาพคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ปกครองส่วนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ พื้นฟูและสืบ
สาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น , ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของ
ประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ :ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมในการบริหาร

พันธกิจ: พัฒนาด้านการบริหารและการปกครองตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึงการมี
ส่วนร่วมของประชาชน

กลยุทธ์การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	-ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วม
๒. การพัฒนาบุคลากร	-ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา
๓. การพัฒนาและปรับปรุงสถานที่ ปฏิบัติงานเครื่องมือเครื่องใช้ เพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุดในการปฏิบัติงานราชการและ รองรับการบริการสาธารณะแก่ประชาชน	-ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจต่อ การให้บริการของเทศบาล
๔. การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพงาน ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การแพทย์ฉุกเฉิน	- ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจต่อการ ให้บริการของเทศบาล

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักปลัดเทศบาล / กองช่าง / กองคลัง / กองการศึกษา ศาสนา
และวัฒนธรรม / กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

➤ ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่: ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความมั่นคง ปลอดภัย และความสงบ
สุขของประชาชน , ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐและการให้บริการประชาชนที่
มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ปกครองส่วนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การป้องกัน บรรเทาสา
ธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน , ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การบริหาร
จัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ :ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ: อนุรักษ์ ฟื้นฟู บำรุงรักษา และเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในชุมชน

กลยุทธ์การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน	- ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วม
๒. การพัฒนาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน	- ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วม
๓. การส่งเสริมและสนับสนุนการรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน	- ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วม

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม / สำนักปลัดเทศบาล

➤ ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่:

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างส่วนท้องถิ่น:

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและศักยภาพของเทศบาลตำบลบ้านแหวน จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) เทศบาลไว้ใน ๓ ประเด็น คือ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เป็นตำบลน่าอยู่อย่างยั่งยืน การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และการสร้างชุมชนเข้มแข็งสังคมร่วมเย็นเป็นสุขบนพื้นฐานการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

Positioning

๑. กลไกหลักในการเชื่อมประสานและขับเคลื่อนนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ และยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลบ้านแหวน

๒. กลไกหลักในการสร้างเครือข่ายความมั่นคงและภูมิคุ้มกันทางสังคมเพื่อให้สังคมเข้มแข็งสร้างสังคมร่วมเย็นเป็นสุข บนพื้นฐานการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑. ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เป็นตำบลน่าอยู่อย่างยั่งยืน

๑.๑ เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บขยะมูลฝอยและส่งเสริมการลดปริมาณขยะในชุมชน

๑.๒ จัดให้มีระบบสาธารณสุขปลอดภัยที่ดีและเพียงพอต่อประชาชน

๑.๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์พื้นที่สาธารณะตำบลบ้านแหวน วัด โรงเรียน ถนนและที่สาธารณะหมู่บ้าน เพื่อความสวยงามและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในชุมชน

๒. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒.๑ เพิ่มประสิทธิภาพและโอกาสทางการศึกษา อินเทอร์เน็ตไร้สาย(WIFI) เพื่อการศึกษาเรียนรู้ และเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ รวมถึงสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อให้ก้าวทันประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

๒.๒ ดูแลความสงบเรียบร้อยภายในพื้นที่ ติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) เพื่อเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน ลดปัญหาอาชญากรรม อุบัติเหตุและปัญหาอาเสพติดในพื้นที่

๒.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาด้านสาธารณสุขร่วมกับอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ส่งเสริมการออกกำลังกายของประชาชนทุกเพศทุกวัย

๒.๔ จัดให้มีศูนย์ประสานงานผู้สูงอายุประจำตำบลบ้านแหวน ศูนย์ประสานงานกองทุนสวัสดิการนักกีฬา ศูนย์ประสานงานสวัสดิการ เพื่อสิทธิเด็ก สตรี ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ติดเชื่อเพื่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนจัดตั้งศูนย์รพาลเพื่อพัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเป็นต้น

๒.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอาชีพของประชาชน งานฝีมือภูมิปัญญาของกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ กลุ่มสตรี แม่บ้าน ส่งเสริมการผลิตและการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ปุ๋ยชีวภาพในการเกษตรและจัดให้มีตลาดรองรับ

๓. ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งสังคมน่าอยู่เป็นสุขบนพื้นฐานการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๑ ส่งเสริมสนับสนุนความเป็นอัตลักษณ์ของคนในชุมชน ฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมสืบทอดความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีพื้นบ้านไม่ให้สูญหาย “จากรุ่นสู่รุ่น” สร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกันในวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงาม ระหว่างชุมชนดั้งเดิมและชุมชนใหม่ เพื่อให้การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๓.๒ สร้างสนามกีฬาประจำตำบลที่ได้มาตรฐานและครบวงจร เพื่อให้เยาวชนและประชาชนมีสุขภาพที่ดี และมีสถานที่ในการทำกิจกรรมร่วมกัน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลบ้านแหวน มุ่งเน้นการพัฒนา จำนวน ๕ ด้าน ประกอบด้วย การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาด้านประชาชนอยู่ดีมีสุข การพัฒนาด้านสังคมอยู่เย็นเป็นสุข การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมในการบริหาร และการการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ และยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลบ้านแหวน

จากข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ของตำบลบ้านแหวน สามารถนำมาวิเคราะห์ศักยภาพของเทศบาลตำบลบ้าน

แหวน โดยการวิเคราะห์ตามหลักและวิธีการ SWOT คือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อใช้เป็นกรอบในการวางแผนและพัฒนาต่อไปดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>๑)ด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความพร้อมทางด้านการบริการและมีขีดความสามารถในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน - มีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์การคมนาคมขนส่งทางโทรคมนาคมและการขนส่งสะดวกสบายอยู่ในเขตปริมณฑลของจังหวัดศูนย์กลางของภาคเหนือ (เชียงใหม่) - การบริหารงานภายในองค์กรมีโครงสร้างอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน - ประชาชนในชุมชนให้ความร่วมมือในการตรวจสอบและติดตามการดำเนินงานของเทศบาล - มีฝ่ายบริหารที่มีประสิทธิภาพและมีฝ่ายนิติบัญญัติคอยทำหน้าที่ตรวจสอบการบริหารงานให้เป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ - มีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ - มีวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน <p>๒)ด้านเศรษฐกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการประกอบอาชีพและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่หลากหลายในชุมชน - มีแหล่งเงินทุนสำหรับผู้ประกอบการทั้งธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม - การค้าขายมีแหล่งกระจายสินค้าและบริการหลายแห่งในพื้นที่ - เป็นแหล่งผลิตสินค้าหัตถกรรมหลากหลาย อาทิ เช่นไม้แกะสลัก <p>๓) ด้านการท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีทำเลที่ตั้งที่มีความเหมาะสมในการพัฒนาด้านการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว 	<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดแนวทางและขั้นตอนการปฏิบัติงานบางอย่างยังไม่ชัดเจน ทำให้เกิดการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนหรือล่าช้า - ประชาชนบางส่วนไม่ให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมต่อการบริหารงานของเทศบาลและการแก้ไขปัญหาในด้านต่าง ๆ <ul style="list-style-type: none"> - รูปแบบของการประกอบอาชีพและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจยังไม่สามารถพัฒนาและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้อย่างเต็มที่ - ขาดแคลนแรงงานที่มีความรู้และทักษะในการรวมกลุ่มอาชีพและแรงงานในชุมชนส่วนใหญ่ออกไปทำงานนอกพื้นที่ - ประชาชนยังขาดความรู้และความเข้าใจในการเข้าถึงช่องทางทางการตลาด และการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า - ขาดการส่งเสริมการประกอบการด้านธุรกิจการท่องเที่ยวและขาดการบูรณาการด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการท่องเที่ยว

๔) ด้านสังคม

- ประชาชนส่วนใหญ่อยู่ในระบบชุมชนดั้งเดิม มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันของคนในชุมชน มีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

๕) ด้านการศึกษา นันทนาการ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- มีภาพลักษณ์ที่ดีในด้านวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ชุมชนมีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง
 - มีสถานศึกษาที่สามารถรองรับการพัฒนาทางการศึกษาได้
 - มีบุคลากรในท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ระบบการให้บริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึงและครอบคลุมพื้นที่

๖) ด้านคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน

- มีการคมนาคมที่สะดวกสบายการจราจรคล่องตัว และมีรถโดยสารประจำทางให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง
 - มีเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงถึงกันทุกหมู่บ้าน และเข้าสู่อำเภอเมืองเชียงใหม่- เป็นเส้นทางผ่านเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ คือ หมู่บ้านหัตถกรรมบ้านถวาย

๗) ด้านแหล่งน้ำ

- ในเขตพื้นที่ตำบลบ้านแหวนมีระบบส่งน้ำของชลประทานไหลผ่าน ซึ่งประชาชนที่ทำการเกษตรได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำดังกล่าว

๘) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมที่จะเป็นเมืองน่าอยู่น่าอาศัย
 - ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์

- ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมขาดการส่งเสริมและสนับสนุน ประชาชนไม่ให้ความสำคัญของกลุ่มคนดังกล่าว

- มีประชากรแฝงอาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะแรงงานต่างด้าว

- บทบาทหน้าที่ของเทศบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มี ความชัดเจน โดยเฉพาะเรื่องถ่ายโอนภารกิจต่างๆ

- ขาดการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปสู่เยาวชนซึ่งเป็นผู้สืบทอดรุ่นต่อไป

- ไม่มีการประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางด้านเศรษฐกิจของชุมชน

- การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเกิดจากความต้องการของชุมชนเป็นจำนวนมากแต่เทศบาลไม่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้ทั้งหมดเนื่องจากมีงบประมาณในการดำเนินการจำกัด

- ผิวทางจราจรบางแห่งคับแคบ ชำรุด เสียหาย ทำให้ผู้ใช้เส้นทางดังกล่าว ไม่ได้รับความสะดวกต่อการคมนาคมและขนส่งสินค้า เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

- ยังขาดระบบการดูแล รักษา เมื่อถึงฤดูฝนประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากการระบายน้ำทำให้เกิดภาวะน้ำท่วมขังในพื้นที่ตำบลบ้านแหวน

- ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาลเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ปริมาณขยะปัญหาน้ำเน่าเสียและปัญหามลพิษทางอากาศมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น

<p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๙) ด้านการสาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีกลุ่ม อสม. ในชุมชนที่มีศักยภาพ - มีการสนับสนุนพัฒนาด้านการสาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง - มีสถานบริการทางด้านสาธารณสุขให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึงทั้งของราชการและเอกชน - ประชาชนให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพอนามัยมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรด้านสาธารณสุขไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน - ขาดอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการดำเนินงานด้านการกำจัดขยะ และไม่มีที่กำจัดขยะที่ถูกหลักสุขาภิบาล - บทบาทหน้าที่ของเทศบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มี ความชัดเจน โดยเฉพาะเรื่องถ่ายโอนภารกิจต่างๆ - ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านสาธารณสุข
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<ul style="list-style-type: none"> - นโยบายในการกระจายอำนาจ รวมถึงการจัดสรรงบประมาณจากราชการส่วนกลางสู่ท้องถิ่น ส่งผลให้การดำเนินงานด้านการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในชุมชน เอื้อต่อการบริหารจัดการ สะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ - รัฐบาลมีนโยบายและให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้กับประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น - การเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน จะส่งผลให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความมั่นคง เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของเทศบาล - การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่าของสินค้าสร้างจุดขายและภาพลักษณ์และการขยายตลาดเพื่อจำหน่ายสินค้า อาทิเช่น ไม้แกะสลัก เป็นผลผลิตที่มีคุณค่า และมีความสำคัญ สร้างรายได้ให้กับประชาชนเป็นจำนวนมาก และยังสามารถขยายตลาดไปยังแหล่งอื่น ๆ ได้อีก - นโยบายการพัฒนาของภาครัฐที่กระจายสู่ภูมิภาค มีส่วนในการเอื้อประโยชน์ ทั้งทางด้านการค้า การลงทุน รวมทั้งช่วยกระตุ้นส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าถึงการบริการของรัฐเพื่อลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และขยายโอกาสอย่าง 	<ul style="list-style-type: none"> - การกระจายงบประมาณจากส่วนกลางสู่ชุมชนไม่ทั่วถึง หรืองบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรให้ท้องถิ่นไม่เพียงพอ - กฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอนทางราชการในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ มีความซับซ้อน ก่อให้เกิดความล่าช้า ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างทันที่ - การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรภายในเขตเทศบาล ส่งผลให้ประชาชนมีระดับความต้องการในการบริการด้านต่างๆ สูงทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง - สัดส่วนประชากรผู้สูงอายุต่อวัยทำงานและเด็กมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น - สภาพสังคมในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นสังคมลักษณะต่างคนต่างอยู่ ส่งผลให้ขาดความตระหนักในการมีส่วนร่วม (ร่วมดูแล ร่วมรับผิดชอบ ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมพัฒนา) - กระแสทุนนิยมที่รุนแรงส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมภายในชุมชน - ปัญหาการเมืองในระดับชาติที่ไม่แน่นอนส่งผลต่อการบริหารงานและการดำเนินโครงการต่างๆ ที่ไม่ต่อเนื่อง

ทั่วถึง	<ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาเศรษฐกิจที่มีอัตราการเติบโตช้าส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจภายในชุมชน - นโยบายการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลไม่ชัดเจนส่งผลต่อการวางแผนการพัฒนาของท้องถิ่นไม่เป็นไปตามที่วางไว้
---------	--

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในที่สำคัญและมีผลต่อการพัฒนาตำบลบ้านแหวนที่สำคัญ คือ ความเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมของคนในชุมชน ซึ่งได้รับอิทธิพลจากสังคมเมืองและความเจริญทางด้านวัตถุที่หลั่งไหลเข้ามาในพื้นที่ ทำให้ประชาชนทั้งค่านิยมพื้นฐานดั้งเดิมของตนเอง รวมถึงระบบข้อมูลข่าวสาร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เข้าสู่ชุมชนและสิ่งที่ประชาชนนำเข้าสู่ชุมชนโดยไม่รู้ตัว ความรู้ความสามารถของคนในชุมชน ในการที่จะวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ล้วนมีผลต่อการพัฒนาทั้งสิ้น

ศักยภาพที่เด่นชัดของประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านแหวนซึ่งเป็นทุนทางสังคม หากได้รับการสนับสนุนจะทำให้เกิดความร่วมมือ ได้แก่ ประชาชนส่วนมากได้รับการศึกษาที่ดี การมีความเชื่อมโยงเครือข่าย การยึดมั่นประเพณีนิยมที่ฝังรากลึกในสังคม ปัจจัยเหล่านี้ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปในทิศทางที่ดี เกิดความร่วมมือกันเป็นอย่างดี นโยบายของการบริหารงานของผู้บริหารเกิดจากแนวคิดการบริหารบริการประชาชน มุ่งเน้นการพัฒนาอย่างเป็นระบบและเป็นธรรม เน้นการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดของชุมชน

ประชาคมอาเซียนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (๒๐๑๕) ถือเป็นความท้าทายอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทย ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจสำคัญในการจัดบริการสาธารณะให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเกิดจากเจตนาารมณ์ที่ต้องการให้ประเทศในกลุ่มอาเซียนเกิดความร่วมมือ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงของประเทศสมาชิก โดยมุ่งเน้นไปที่ ๓ ประชาคม คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ภายใต้กระบวนการการเป็นประชาคมอาเซียนมีข้อกำหนดและข้อตกลงร่วมกันที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชนและประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนและชุมชนที่สุด จำเป็นต้องเล็งเห็นความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน กำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นและการบริหารงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สามารถรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนผลกระทบของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนอาจกล่าวได้ดังนี้

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสร้างโครงข่ายคมนาคม ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำให้เกิดการรวมตัวของเศรษฐกิจที่มีมูลค่าและมีช่องทางการกระจายสินค้าเพิ่มมากขึ้นนอกจากนั้น จะเกิดการเรียกร้องจากกลุ่มนักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยให้มีการพัฒนาเครือข่ายการคมนาคม เพื่อให้การเคลื่อนย้ายสินค้าและแรงงานมีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมที่เป็นระบบและสะดวกต่อการขนส่ง รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการขยายฐานการผลิต อาทิ ระบบไฟฟ้าและระบบประปา ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่สามารถดำเนินการได้โดยลำพัง จำเป็นต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒. การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจในระดับชุมชน การหลั่งไหลเข้ามาของทุนต่างชาติที่จะเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทบทวนบทบาทของตนในการดูแลและช่วยเหลือกลุ่มผู้ผลิตในพื้นที่โดยอาจจะต้องมีนโยบายในการส่งเสริมอาชีพ ทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริม เปิดรับวิสัยทัศน์ในกระบวนการผลิตแบบใหม่ เพื่อยกระดับกระบวนการผลิตให้เป็นมาตรฐานเท่าเทียมกับระดับสากล

๓. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายเรื่องการสร้างความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมของประชาคมอาเซียน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเร่งปรับระบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะต้องดูแลทรัพยากรและจัดการอย่างเป็นระบบ โดยการเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เน้นการจัดการบนพื้นฐานของความเป็นเจ้าของร่วมกัน เพื่อสร้างความรัก ความหวงแหนในทรัพยากร และก่อเกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม ต้องไม่ลืมเรื่องของการควบคุมมาตรฐานการดูแลรักษาพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนอาจต้องทบทวนขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันในเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. การพัฒนาคุณภาพชีวิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเตรียมรับผลกระทบจากปัญหาสังคมและสาธารณสุขที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยเสรี อาทิ โรคระบาด ความขัดแย้งทางสังคมและเชื้อชาติ และอาชญากรรมข้ามชาติ อาทิ ยาเสพติด การค้ำมนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเน้นการจัดบริการสาธารณะให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดในแต่ละงานหรือกิจกรรมอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจะต้องจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็ก กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มด้อยโอกาสอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับการเข้าถึงการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน ซึ่งจะทำให้ชุมชนมีการดำรงชีวิตที่ปลอดภัยและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๕. การรักษาความสงบเรียบร้อย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีบทบาทในการเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้นรวมทั้งอาจต้องพัฒนาระบบและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานอพยพร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนร่วมกับชุมชนในการกำหนดกติกาและหลักเกณฑ์ของชุมชนให้ทุกคนอยู่ร่วมกันได้ภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทรและมีความมั่นคง

๖. การจัดการด้านการศึกษา ภาษา วัฒนธรรม จารีตประเพณี การศึกษาเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาต่าง ๆ เสมือนประตูเชื่อมกับโลกภายนอก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีหน้าที่ในการจัดและส่งเสริมการศึกษาให้แก่ประชาชนและชุมชนต้องพัฒนาประชาชนและชุมชนให้สามารถก้าวสู่ประชาคมอาเซียนได้โดยต้องเน้น “การพัฒนามาตรฐานด้านการศึกษา” ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษา โดยการปรับหลักสูตรการเรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนเพื่อการสื่อสารที่ดี การพัฒนาและสนับสนุนครูผู้สอนให้มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศสมาชิกและนำเทคโนโลยีมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ที่ทันสมัย มีความเป็นสากลและมีคุณภาพ นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดทำข้อมูลที่เป็นต่อแรงงานต่างชาติ เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ สำหรับเรื่องวัฒนธรรมและจารีตประเพณีนั้น นอกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนแล้ว ยังต้องเป็นสื่อกลาง

ในการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเชิงวัฒนธรรมระหว่างประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในประเทศอาเซียนอื่นที่มีพรมแดนติดต่อกัน ซึ่งมักจะมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน การจัดกิจกรรมเช่นนี้จะช่วยให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากขึ้น

๗. การปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานด้าน วิเทศสัมพันธ์ โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดชายแดนเพื่อรองรับเนื่องงานด้านการต่างประเทศและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และเพื่อให้สามารถสื่อสารทำความเข้าใจกับประชาชนจากประเทศอื่น ที่มาติดต่อราชการได้

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านแหวน

ได้รวบรวมข้อมูลจากการประชาคมหมู่บ้าน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ปัญหา ความต้องการของ ประชาชนโดยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี สภาพแวดล้อมในพื้นที่ตำบล บ้านแหวน โดยสรุปได้ดังนี้

๑. สถานการณ์ทางสังคม

เทศบาลตำบลบ้านแหวนตั้งอยู่ห่างจากอำเภอหางดง ประมาณ ๒ กิโลเมตร และตั้งอยู่ห่างจาก อำเภอเมืองเชียงใหม่ไปทางทิศใต้ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๐๘ (ถนนสายเชียงใหม่ – ฮอด) มีเนื้อที่รวมประมาณ ๑๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๗,๓๒๕ ไร่ มี หมู่บ้านทั้งหมด จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด จำนวน ๕,๐๖๑ ครัวเรือน ประชากร รวมทั้งสิ้น ๑๐,๓๖๒ คน แยกเป็นชาย ๔,๙๑๕ คน หญิง ๕,๔๔๗ คน

๒. เศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่ของตำบลบ้านแหวน ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปค้าขายประกอบธุรกิจส่วนตัว รับราชการลูกจ้างในหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจอุตสาหกรรมในครัวเรือน และการเกษตรกรรม รายได้ เฉลี่ยต่อคนต่อปีของคนในพื้นที่ ๘๓,๗๖๙ บาท / คน / ปี

๓. เทคโนโลยี

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับแล้วว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว และมี บทบาทสำคัญในด้านต่างๆ อย่างกว้างขวาง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การบริหารสังคม สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านการศึกษา เทศบาลตำบลบ้านแหวนได้ให้ความสำคัญ เล็งเห็น ประโยชน์และคุณค่าของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบ สารสนเทศ โดยมีพื้นฐานอยู่บนหลักการพัฒนาร่วมกันระหว่างงานทางการศึกษา และองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถประสานการดำเนินงาน และการนำทรัพยากรมาใช้ในการบริหารการวาง แผนการพัฒนา ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๔. สภาพแวดล้อม

เทศบาลตำบลบ้านแหวน ได้ตระหนักถึงสภาพแวดล้อมในชุมชน ซึ่งผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ เกิดขึ้นในปัจจุบันนั้นล้วนเกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์แทบทั้งสิ้นความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร ต้องเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว เกิดมลพิษขึ้นเกือบทุกด้านผู้ที่จะได้รับผลกระทบ ก็คือ คนที่อยู่อาศัยใน ชุมชนนั้นๆ นอกจากนั้นยังก่อให้เกิดการแย่งชิงเพื่อใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่เหลืออยู่สร้างปัญหา ความขัดแย้งขึ้นในสังคม ปัญหาเหล่านี้สามารถแก้ไขได้หากทุกคนในชุมชนร่วมกันเข้ามามีส่วนร่วมใน การป้องกันและแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นอย่างจริงจังทั้งที่ลงมือกระทำด้วยตนเองตลอดจนประสานงาน

กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็จะสามารถฟื้นฟูบูรณะให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น
กลับคืนสภาพมาอย่างเดิมได้

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๓

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและ สังคมการเศรษฐกิจ	แผนงานเคหะและ ชุมชน	กองช่าง อบจ.	กองคลัง, สำนัก ปลัดฯ, กอง การศึกษา, กอง สาธารณสุขฯ
๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านประชาชนอยู่ดีมี สุข	การเศรษฐกิจ บริการชุมชนและ สังคมการ ดำเนินงานอื่น	แผนงานเคหะและ ชุมชน, แผนงาน สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน, แผนงาน การเกษตร, แผนงาน งบกลาง	สำนักปลัด	กองคลัง, กองช่าง, กองการศึกษา, กองสาธารณสุขฯ
๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านสังคมอยู่เย็นเป็น สุข	บริการชุมชนและ สังคมการ ดำเนินงานอื่น	แผนงานสาธารณสุข, แผนงานเคหะและ ชุมชน, แผนงาน การศึกษา, แผนงาน การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ , แผนงานสร้าง ความเข้มแข็งของ ชุมชน, แผนงานสังคม สงเคราะห์	สำนักปลัดฯ กองการศึกษาฯ กองสาธารณสุข ฯ	กองคลัง, กองช่าง
๔	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมใน การบริหาร	บริการชุมชนและ สังคม บริหารทั่วไป การดำเนินงานอื่น	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป, แผนงานสร้าง ความเข้มแข็งของ ชุมชน, แผนงาน เคหะและชุมชน, แผนงานการรักษา ความสงบภายใน, แผนงานการศึกษา, แผนงานสาธารณสุข	สำนักปลัดฯ กองคลังฯ กองช่าง กองการศึกษา ฯ กองสาธารณสุข ฯ	-

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๕	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานการเกษตร , แผนงานสาธารณสุข, แผนงานบริหารงาน ทั่วไป, แผนงานเคหะ และชุมชน	สำนักปลัด, กองสาธารณสุข ฯ กองช่าง	กองการศึกษาฯ กองคลัง

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

เทศบาลตำบลบ้านแหวน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
					(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	
๑	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องสำรองไฟ ขนาด ๒ kVA จำนวน ๑ เครื่อง	๑๓,๐๐๐	-	๑๐๐๐๐	๕๐๐๐	๕๐๐๐	สำนักปลัด
๒	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	โทรทัศน์ แอล อี ดี (LED TV) แบบ Smart TV ระดับความ ละเอียดจอภาพ ๑๙๒๐ x ๑๐๘๐ พิกเซล ขนาด ๔๐ นิ้ว จำนวน ๑ เครื่อง	๑๗,๗๐๐	-	-	-	-	สำนักปลัด
๓	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	อุปกรณ์บันทึกภาพผ่านเครือข่าย (Network Video Recorder) แบบ ๑๖ ช่อง	๖๔,๐๐๐	-	-	-	-	สำนักปลัด
๔	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	Hard dish CCTV ๔ TB. จำนวน ๑ เครื่อง	๕,๐๐๐	-	-	-	-	สำนักปลัด
๕	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์โฆษณาและ เผยแพร่	กล้องถ่ายภาพ ระบบดิจิตอล	-	๒๗,๓๐๐	-	-	-	สำนักปลัด
๖	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์โฆษณาและ เผยแพร่	แฟลชกล้องถ่ายภาพ ระบบดิจิตอล	-	๑๐,๕๐๐	-	-	-	สำนักปลัด
๗	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	เครื่องทำน้ำร้อน จำนวน ๑ เครื่อง	-	๑๕,๐๐๐	-	-	-	สำนักปลัด
๘	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	ตู้ชุมสายโทรศัพท์	-	๖๐,๐๐๐	-	-	-	สำนักปลัด

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕		
					(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)		
๙	แผนงานรักษาความสงบภายใน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	เครื่องรับส่งวิทยุระบบ VHF/FM ชนิดประจำที่ ขนาด ๑๐ วัตต์	-	๒๘,๐๐๐	-	-	-	-	งานป้องกัน/สำนักปลัด
๑๐	แผนงานรักษาความสงบภายใน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	เลื่อยโซยนต์ ขนาด ๒ แรงม้า ความยาวไม่น้อยกว่า ๑๒ นิ้ว จำนวน ๒ เครื่อง	-	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	งานป้องกัน/สำนักปลัด
๑๑	แผนงานเคหะชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	จัดซื้อดีจิตอล มิเตอร์ จำนวน ๑ เครื่อง	-	๒๑,๐๐๐	-	-	-	-	กองช่าง
๑๒	แผนงานเคหะชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	จัดซื้อไม้ชักพิวส์แรงสูง จำนวน ๑ ชุด	-	๓๐,๐๐๐	-	-	-	-	กองช่าง
๑๓	แผนงานเคหะชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง	จัดซื้อรถบรรทุก (ดีเซล) ขนาด ๑ ตัน ปริมาตรกระบอกสูบไม่น้อยกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี	-	๙๕๗,๐๐๐	-	-	-	-	กองช่าง
๑๔	แผนงานเคหะชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง	โครงการจัดซื้อรถกระเช้าเพื่อสนับสนุนงานไฟฟ้า	-	๒,๑๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	กองช่าง
๑๕	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	จัดซื้อโต๊ะและเก้าอี้ผ้าหิโนอ่อน ในสนามกีฬาเทศบาล	-	๑๔,๐๐๐	-	-	-	-	กองการศึกษา
๑๖	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	จัดซื้อจอโปรเจคเตอร์ จำนวน ๒ จอ	-	๕,๐๐๐	-	-	-	-	สำนักปลัด
๑๗	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	จัดซื้อเครื่องโปรเจคเตอร์ จำนวน ๒ จอ	-	-	๑๖,๙๐๐	๑๖,๙๐๐	-	-	สำนักปลัด

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
					(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	
๓๓	แผนงานรักษาความ สงบภายใน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ก่อสร้าง	เลื่อนยนต์	๔๐,๐๐๐	-	-	-	-	สำนักปลัด
๓๔	แผนงานรักษาความ สงบภายใน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์การเกษตร	เครื่องสูบน้ำ	-	-	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	-	สำนักปลัด
๓๕	แผนงานเคหะและชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ฯ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	กองช่าง
๓๖	แผนงานเคหะและชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	ครุภัณฑ์ตู้เก็บเอกสารต่าง ๆ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	กองช่าง
๓๗	แผนงานเคหะและชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	โต๊ะ เก้าอี้ ทำงาน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	กองช่าง
๓๘	แผนงานเคหะและชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะ และขนส่ง	รถบรรทุก (ดีเซล) แบบดับเบิ้ล แค็บ ๔ ประตู	๗๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	กองช่าง
๓๙	แผนงานเคหะและชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำรวจ	ครุภัณฑ์สำรวจ อาทิเช่น กล้อง ขาตั้งกล้อง สตาร์ฟ ล้อวัดระยะ ฯลฯ	๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	กองช่าง
๔๐	แผนงานเคหะและชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะ และขนส่ง	รถจักรยานยนต์	๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	กองช่าง
๔๑	แผนงานเคหะและชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	เครื่องเสียง	๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	กองช่าง
๔๒	แผนงานเคหะและชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	เวทีสำเร็จรูป	๑๒๐,๐๐๐	-	-	-	-	กองช่าง
๔๓	แผนงานสาธารณสุข	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์การเกษตร	เครื่องพ่นหมอกควัน,เครื่องพ่น ฝอยละออง	-	-	๑๕๐,๐๐๐	-	-	กองสาธารณสุขฯ
๔๔	แผนงานสาธารณสุข	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ฯ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	กองสาธารณสุขฯ
๔๕	แผนงานสาธารณสุข	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	ครุภัณฑ์ตู้เก็บเอกสารต่าง ๆ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	กองสาธารณสุขฯ
๔๖	แผนงานสาธารณสุข	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	โต๊ะ เก้าอี้ ทำงาน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	กองสาธารณสุขฯ
๔๗	แผนงานการศึกษา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ฯ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	กองการศึกษาฯ
๔๘	แผนงานการศึกษา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงาน สำนักงาน	-	-	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	กองการศึกษาฯ

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
					(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	
๔๙	แผนงานการศึกษา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องสำรองไฟ ขนาด ๘๐๐ VA จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	กองการศึกษาฯ
๕๐	แผนงานการศึกษา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องพิมพ์เลเซอร์ หรือ LED สี ชนิด Network แบบที่ ๑	-	-	๑๐,๐๐๐	-	-	กองการศึกษาฯ
๕๑	แผนงานการศึกษา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	ครุภัณฑ์ตู้เก็บเอกสารต่าง ๆ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	กองการศึกษาฯ
๕๒	แผนงานการศึกษา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	โต๊ะ เก้าอี้ ทำงาน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	กองการศึกษาฯ
๕๓	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์กีฬา	เครื่องออกกำลังกายสำหรับ ผู้สูงอายุ จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน	๓๕๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	กองการศึกษาฯ
๕๔	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์กีฬา	เครื่องออกกำลังกายสำหรับสนาม กีฬาเทศบาลตำบลบ้านแหวน	๖๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	กองการศึกษาฯ
๕๕	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์กีฬา	เครื่องออกกำลังกายสำหรับ หมู่บ้าน จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน	๘๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	กองการศึกษาฯ
รวม					๔,๓๔๔,๐๐๐	๔,๖๔๔,๓๐๐	๑,๖๔๓,๙๐๐	๑,๔๕๕,๐๐๐	๑,๓๙๖,๐๐๐	

การติดตามและประเมินผล



๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑) เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาโดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑ แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นประกอบด้วย

- ๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน
- ๑.๒ การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ ๑๕ คะแนน
- ๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๕ คะแนน ประกอบด้วย

- (๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คะแนน
- (๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คะแนน
- (๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คะแนน
- (๔) วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน
- (๕) กลยุทธ์ ๕ คะแนน
- (๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน
- (๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คะแนน
- (๘) แผนงาน ๕ คะแนน
- (๙) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน
- (๑๐) ผลผลิต/โครงการ ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๑.๒ แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นประกอบด้วย

- ๒.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน
- ๒.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน
- ๒.๓ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน
- ๒.๔ ยุทธศาสตร์และแผนงาน ๑๐ คะแนน
- ๒.๕ โครงการพัฒนา ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย
 - (๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน
 - (๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน
 - (๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง ๕ คะแนน

- (๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๕ คะแนน
 - (๕) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ๕ คะแนน
 - (๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๕ คะแนน
 - (๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน
 - (๘) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้หลักประชารัฐ ๕ คะแนน
 - (๙) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๕ คะแนน
 - (๑๐) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน
 - (๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ ๕ คะแนน
 - (๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ๕ คะแนน
- คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๑.๓ แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้อง แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเด็นการพิจารณา

- ๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐
- ๒. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ ๑๕
- ๓. ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๖๕
 - ๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (๑๐)
 - ๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (๑๐)
 - ๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด (๑๐)
 - ๓.๔ วิสัยทัศน์ (๕)
 - ๓.๕ กลยุทธ์ (๕)
 - ๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ (๕)
 - ๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (๕)
 - ๓.๘ แผนงาน (๕)
 - ๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (๕)
 - ๓.๑๐ ผลผลิต/โครงการ (๕) รวมคะแนน ๑๐๐

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงการที่ดำเนินการอยู่โดยที่การติดตามหมายถึงกิจกรรมภายในโครงการซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ ประสิทธิภาพของวิธีการดำเนินงานให้ลุล่วง ค่าใช้จ่ายโครงการ/กิจกรรมสูงเกินกว่าที่กำหนดไว้ กลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการ/กิจกรรมไม่ได้รับประโยชน์หรือได้รับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น เกิดปัญหาในการควบคุมคุณภาพของการ

ดำเนินงาน เสียเวลาในการตรวจสอบความขัดแย้งในการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงาน กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ/กิจกรรม การประเมินผลคือ การตรวจสอบผลการดำเนินงานในระหว่างที่กำลังดำเนินการหรือภายหลังที่การดำเนินการสำเร็จเสร็จสิ้นไปแล้วซึ่งการประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นเช่นเดียวกับการติดตาม การประเมินผลแผนงานจะเป็นการบ่งชี้ว่าแผนงานที่กำหนดไว้ได้มีการปฏิบัติหรือไม่อย่างไร อันเป็นตัวชี้วัดว่าแผนงานที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นให้ผลเป็นอย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลถือเป็นข้อมูลย้อนกลับที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงและตัดสินใจในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

การติดตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นการตรวจสอบในระหว่างการดำเนินโครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมดในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณนั้น ว่าสามารถเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้หรือไม่ เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถระดมความคิดในการปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานที่จะสามารถนำไปสู่การบรรลุแผนที่กำหนดไว้ได้ เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามผลการดำเนินงาน ได้แก่แบบติดตามผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลบ้านแหวน ซึ่งประกอบไปด้วย การติดตามการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมและการเปลี่ยนแปลงโครงการ/กิจกรรม การติดตามการใช้จ่ายงบประมาณ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน เป็นการตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นจริงเมื่อดำเนินโครงการ/กิจกรรมแล้วเสร็จ เปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล ได้แก่ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลบ้านแหวนในภาพรวม ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานในแต่ละยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนารวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของชุมชนตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ อีกทั้งการติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan ซึ่งเทศบาลตำบลบ้านแหวน โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผล มีวิธีการติดตามและประเมินผล

๒.๑ เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนการดำเนินงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการใช้งบประมาณวัสดุอุปกรณ์และทรัพยากรต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความโปร่งใสเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นและตอบสนองความต้องการของประชาชน ถึงแม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ตีพิมพ์ไว้ก็ตามแต่หากไม่สามารถบ่งชี้ถึงผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นได้ ก็ไม่สามารถที่จะบ่งบอกความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่นได้

ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องมีเครื่องมือที่สำคัญในการตรวจสอบการดำเนินงานว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือบรรลุเป้าหมายหรือไม่อย่างไรซึ่ง “ระบบติดตาม” และ “ระบบประเมินผล” จะเป็นเครื่องมือในการนำข้อมูลต่างๆ มาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือแม้แต่ยุติการดำเนินงานโดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลมี ดังนี้

วิธีการประเมินโครงการให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการรายงานผลการดำเนินงานแก่คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนโดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนจะเป็นผู้ดำเนินการประเมินโดยอาจใช้การสังเกต การสอบถาม หรือแบบสอบถามในการประเมินผล

(๑) เกณฑ์ความก้าวหน้าจะใช้ตัวชี้วัด ๒ ประการคือ

- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่แล้วเสร็จมีกี่โครงการอะไรบ้าง
 - ระยะเวลาที่ดำเนินการว่าบรรลุเป้าหมายตามเวลาหรือไม่
- (๒) เกณฑ์ประสิทธิภาพใช้ตัวชี้วัด ๑ ประการคือ
- การประหยัดทรัพยากรการจัดการเช่นมีการปรับลดค่าใช้จ่ายจากที่ตั้งไว้หรือไม่
- (๓) เกณฑ์ประสิทธิผลใช้ตัวชี้วัด ๒ ประการคือ
- ระดับการบรรลุเป้าหมาย เช่น บรรลุเป้าด้านเศรษฐกิจ สังคม
 - ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ว่ามีจำนวนเท่าใด
- (๔) เกณฑ์ผลกระทบใช้ตัวชี้วัด ๑ ประการคือ
- ระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นเช่นใดอาทิรายได้ โอกาสทางการศึกษา
- (๕) เกณฑ์ความสอดคล้องใช้ตัวชี้วัด๑ ประการคือ
- ความต้องการหรือข้อเรียกร้องของประชากรกลุ่มเป้าหมาย ประเมินว่าโครงการนั้นตอบสนองต่อข้อเรียกร้องหรือคำร้องทุกข์ ร้องเรียน ของประชาชนหรือไม่
- (๖) เกณฑ์ความยั่งยืนใช้ตัวชี้วัด ๑ ประการคือ
- ความอยู่รอดด้านเศรษฐกิจ ประเมินว่าการใช้จ่ายงบประมาณเป็นไปตามระเบียบหรือไม่
- (๗) เกณฑ์ความเสียหายของโครงการ ใช้ตัวชี้วัด ๑ ประการคือ
- ประเมินว่าการดำเนินโครงการนั้นๆ มีผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมหรือไม่

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยใช้แบบสำหรับติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

- (๑) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)
- (๒) แบบบัตรคะแนน(Scorecard Model) หรือ Scorecard Model ของ Kaplan & Norton
- (๓) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))
- (๔) แบบเชิงเหตุผล(Logical Model)
- (๕) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน(Process Performance Measurement System (PPMS))
- (๖) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น หรือ Problem-Solving Method
- (๗) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Method)
- (๘) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)
- (๙) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)
- (๑๐)แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment Model)
- (๑๑) แบบอื่นๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบข้อ (๑) –(๑๐)

หรือเป็นแบบผสมก็ได้

เชิงปริมาณ (Quantity) เชิงคุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริงๆคืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

วัดผลนั้นได้หรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicator : KPIs)

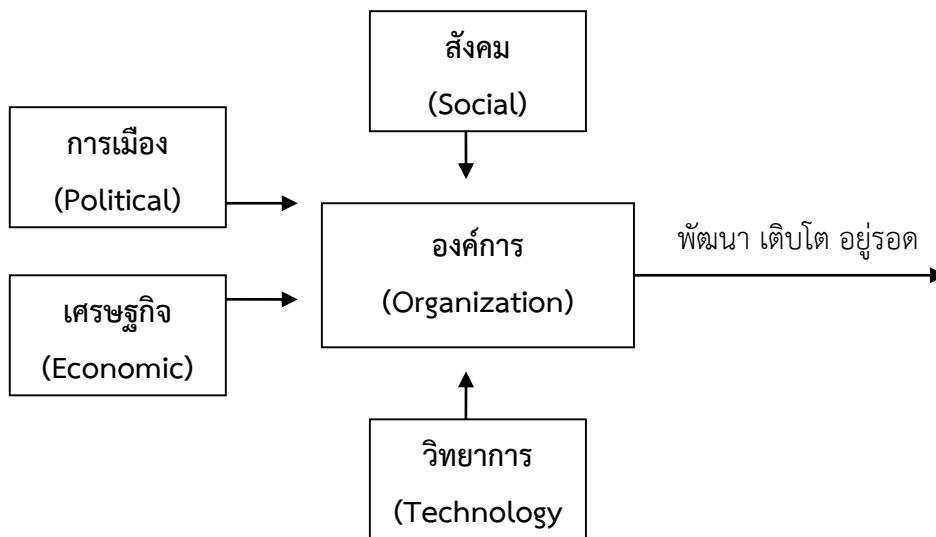
ผลกระทบ (Impact)

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่นาคต (เช่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้น)

ในทฤษฎีทางวิชาการการจัดการ ซึ่งว่า องค์กรต่างๆไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชนจะพัฒนา เติบโตและอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ๔ ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment)
- 2) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)
- 3) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ
- 4) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ๆ (Technology)



จากแผนภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นองค์กรภาครัฐองค์กรหนึ่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่างๆ ๔ ประการดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อให้องค์กรพัฒนา เติบโตและอยู่รอดต่อไปได้ วิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวิเคราะห์ตามสิ่งแวดล้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปทั้ง ๔ ประการ ดังนี้

๑) การปรับตัวให้เข้ากับการเมือง (Political Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

หากกล่าวถึงการปกครองของไทยในปัจจุบัน อาจแบ่งระดับการเมืองออกได้เป็น ๒ ระดับ ได้แก่ การเมืองระดับชาติ และการเมืองระดับท้องถิ่น การเมืองระดับชาติ ได้แก่ การเมืองระดับรัฐบาลสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนของการเมืองระดับท้องถิ่นนั้นยังสามารถแบ่งแยกย่อยออกได้เป็นหลายประเภท เช่น การเมืองของ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล หรือ องค์กร

บริหารส่วนตำบล หรือแม้กระทั่งการเมืองในระดับหมู่บ้านที่จะต้องมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านโดยราษฎรในหมู่บ้านนั้นๆ เป็นต้น

ในสภาพข้อเท็จจริงปัจจุบันและผลงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องต่างชี้ว่าการเมืองในระดับชาติ ยังมีอิทธิพลต่อการเมืองในระดับท้องถิ่นอยู่หลายประการ เช่น การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นต้องอาศัยภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองระดับชาติเพื่อช่วยในการหาเสียง การให้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจจากส่วนกลางมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเลือกให้เฉพาะท้องถิ่นที่เป็นพรรคพวกเดียวกันกับราชการส่วนกลาง เป็นต้น

ในอนาคต อำนาจหน้าที่และบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการท้องถิ่นจะเป็นอย่างไรนั้น ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลจากการเมืองระดับชาติซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นนโยบายของรัฐที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมักสลับสับเปลี่ยนกันเป็น ๒ กรณี กล่าวคือ การรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) หรือ การกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ดังนั้น ผู้ที่จะปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นที่จะต้องทราบความเคลื่อนไหวของนโยบายรัฐอยู่ตลอดเวลา เพื่อบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เข้ากับสถานการณ์ดังกล่าวที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ในส่วนของปัจจัยการเมืองระดับท้องถิ่นด้วยตนเองนั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งโดยหลักการแล้วการตัดสินใจกำหนดนโยบายควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายการเมืองท้องถิ่น ทุกฝ่ายควรต้องรู้ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของการเมืองท้องถิ่นในทุกระดับทั้งระดับองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และระดับหมู่บ้าน เพราะการเมืองท้องถิ่นเหล่านี้มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันและจะต้องมีผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ข้าราชการท้องถิ่นควรพยายามปรับข้อเท็จจริงในท้องถิ่นให้เข้ากับระเบียบกฎหมายของรัฐ ซึ่งในบางครั้งระเบียบกฎหมายอาจไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่นก็ต้องเป็นหน้าที่ของข้าราชการท้องถิ่น ที่จะประยุกต์ใช้กฎหมาย ให้สามารถใช้ได้จริงตามสภาพและบริบทแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักบริหารการเปลี่ยนแปลง(ChangeAgent) อย่างแท้จริง

๒) การปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจ (Economic Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

เมื่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศยังไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร ทำให้ยังมีประชากรที่ยากจนอยู่ เป็นสาเหตุของปัญหาอื่นๆที่กระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาขาดแคลนอาหาร ปัญหาสิทธิสตรีและเด็ก ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เป็นต้นรวมถึงปัญหาประชาชนเรียกร้องในสิ่งที่สามารถแก้ไขเฉพาะหน้ามากกว่าสิ่งที่แก้ไขปัญหาลำบากที่ยั่งยืน เช่น ต้องการผ้าห่มกันหนาวฟรี เสื้อกันหนาวฟรี จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสวนทางกับระเบียบกฎหมายและการตรวจสอบอย่างเข้มข้นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ที่พยายามจำกัดขอบเขตการตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของการแจกจ่ายสิ่งของให้แก่ราษฎร

อีกปัญหาหนึ่งประชาชนอาจขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะต้องเอาเวลาไปทำงานหาเงินเพื่อเลี้ยงชีพ หรือบางครั้งอาจมีส่วนร่วมแค่การรับเงินแล้วไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง รวมตลอดถึงปัญหาความยากจนของประชาชนจะสร้างความเข้มแข็งให้กับนโยบายประชานิยมไปโดยปริยายซึ่งอาจส่งผลกระทบในทางลบในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการส่งเสริมลักษณะนิสัยการพึ่งพิงรัฐอยู่ตลอดเวลาของประชาชน เป็นต้น

ดังนั้น การสร้างกระบวนทัศน์ (Paradigm) ทางความคิดให้แก่ประชาชนตามหลัก “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” และหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ควรเป็นสิ่งสำคัญที่นักบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้ความสนใจที่จะส่งเสริมและพัฒนาในประเด็นนี้

๓) การปรับตัวเข้ากับสังคม (Social Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

ชุมชนแต่ละชุมชนมีสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การปฏิบัติงานในแต่ละพื้นที่ก็ต้องเผชิญกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนพุทธ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนคริสต์หรืออิสลาม บางพื้นที่เป็นสังคมปทุมภูมิ (ชุมชนชนบท) บางพื้นที่เป็นสังคมทุดิยภูมิ (ชุมชนในเมือง) บางพื้นที่ประชาชนให้ความร่วมมือกับกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างดี บางพื้นที่ประชาชนขาดความร่วมมือ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมที่ประกอบด้วยชนเผ่าต่างๆมากมาย เป็นต้น

สภาพของสังคมไทยมักเป็นสังคมอุปถัมภ์ ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจกำหนดนโยบายไปตอบสนองต่อกลุ่มญาติพี่น้องของตน กลุ่มอื่นที่แพ้การเลือกตั้งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองก็หาทางโจมตี ก่อให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นในสังคมท้องถิ่นมากกว่าในอดีต ดังนั้น บุคลากรในองค์กร จึงจำเป็นต้องเข้าใจผลกระทบที่มาจากสาเหตุการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามัคคีในสังคมท้องถิ่นยุคปัจจุบัน ต้องมีความสามารถบริหารงานบนความขัดแย้งในสังคม เพราะคงไม่มีสังคมใดในประเทศไทยที่จะมีคนที่ชอบสิ่งๆ เหมือนๆ กันได้หมด การปฏิบัติงานทุกอย่างย่อมมีการเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ต่อต้าน และไม่ต่อต้าน อยู่คู่กับสังคมประชาธิปไตยเสมอสำคัญ เพียงแต่จะสามารถลดระดับหรือแก้ไขความขัดแย้งที่รุนแรงนั้นได้อย่างไร

๔) การปรับตัวเข้ากับวิทยาการใหม่ๆ (Technology) ที่เปลี่ยนแปลง

ในปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรโดยการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ เช่น การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่างๆ การฝึกอบรมการจัดทำเว็บไซต์องค์กร เป็นต้น ประกอบกับกรมส่งเสริมฯ มีเว็บไซต์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ทุกวัน เช่น การเผยแพร่หนังสือสั่งการต่างๆ ผ่านช่องทางการสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น หากพนักงานท้องถิ่นให้ความสำคัญในการอ่านหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมฯ ทางอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ ก็จะนำมาซึ่งการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและไม่ขัดต่อระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ เป็นต้น)

เทศบาลตำบลบ้านแหวน มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา โดยอิงการคาดการณ์การพัฒนาต่างๆ อยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อเทศบาลตำบลบ้านแหวน

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไรบ้าง
- แนวโน้มการยกฐานะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณของรัฐบาลให้กับองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น

๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทยพม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean ได้รวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งจะส่งผลให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่เทศบาลตำบลบ้านแหวนได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อเทศบาลตำบลบ้านแหวน ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทศบาลตำบลบ้านแหวน ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยวหรือแรงงาน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนนเชื่อมสู่แหล่งเศรษฐกิจต่าง ๆ ป้ายสัญญาณไฟจราจร เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านประชาชนอยู่ดีมีสุข

การเข้าสู่สังคมประชาคมอาเซียน มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ประชาชนในพื้นที่ยังขาดวิชาการหรือองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่ทันสมัยให้การพัฒนาผลิตภัณฑ์และยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ของตนเอง ให้ตอบสนองต่อตลาดได้อย่างยั่งยืน รวมถึงปัญหาการให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัวลดน้อยลง ขาดการพูดคุยกันของคนในครอบครัว จึงทำให้เกิดปัญหาครอบครัวต่าง ๆ ตามมา เช่น ปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว เป็นต้น

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

การสาธารณสุข

การเข้าสู่สังคมประชาคมอาเซียน มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ทำให้วิถีชีวิตของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมของสังคม ประชาชนให้ความสำคัญกับการทำมาหากินมากกว่าคุณภาพชีวิตของตนเอง อาทิเช่น ขาดการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพ โดยหันไปบริโภคอาหารที่ให้ความสะดวกสบายหรือฟาสต์ฟู้ดแทนอาหารหลัก ๕ หมู่ ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพต่าง ๆ ตามมา และการหลั่งไหลการเข้ามาของประชากร ทำให้อาณาโรคต่าง ๆ เข้ามาในพื้นที่ อาทิเช่น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARs ไข้หวัดนกและโรคอื่นๆที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย

การศึกษา

ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่นๆ ในอาเซียน ดังนั้น เทศบาลตำบลบ้านแหวนจึงได้เริ่มต้นสนับสนุนการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษและเยาวชน และประชาชนทั่วไป อาทิเช่น โครงการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษสู่สังคมประชาคมอาเซียน เพื่อนำร่องไปสู่โครงการอื่นๆ ในการเร่งรัดพัฒนาให้ประชาชนในพื้นที่มีทักษะในการสนทนาภาษาอังกฤษ เพิ่มมากขึ้นต่อไป

ศาสนา

อาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เช่น ชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีการลอบหลอ่อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

วัฒนธรรม

ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) มีการพัฒนาและการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน สร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้าม ตามธรรมเนียมบรูไนไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ประชาชนต้องเรียนรู้ถึงความแตกต่างของวัฒนธรรมในแต่ละประเทศ เพื่อการปฏิบัติตนต่อผู้มาเยือนได้อย่างถูกต้อง

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมในการบริหาร

ด้านการเมืองในระดับชาติอาจยังความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกด้วยกันเอง รวมทั้งปัญหาการก่อการร้ายที่เป็นผลมาจากการเมือง ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง

การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จีน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ให้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทศบาลตำบลบ้านแหวน ต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มมากขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ส่งผลให้จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งถือเป็นเมืองท่องเที่ยวขนาดใหญ่ เป็นศูนย์กลางทั้งการท่องเที่ยวการค้า และการลงทุนเกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมคือ ทำให้มีปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้น ฉะนั้นในแต่ละพื้นที่จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการขยะเหล่านี้ไม่ให้ตกค้างรวมถึงลดต้นทุนในการจัดเก็บขยะ ซึ่งปัจจุบันในแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ มีภาระค่าใช้จ่ายงบประมาณด้านการจัดเก็บขยะค่อนข้างสูง เนื่องจากต้องนำไปฝังกลบที่อำเภอฮอด ประกอบกับความหนาแน่นของประชาชนในแต่ละพื้นที่ที่มีเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นหากประชาชนไม่ร่วมมือร่วมใจกันในการจัดระเบียบการจัดเก็บขยะอย่างจริงจัง อาจส่งผลให้งบประมาณด้านการกำจัดขยะสูงขึ้นกว่าเดิมได้ในอนาคต